

Utveckling och flöden på arbetsmarknaden 1998

Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik

Development and flows in the labour market 1998 – Labour statistics based on administrative sources

» i korta drag

Störst sysselsättningsökning hittills under nittioalet

Antalet personer med arbetsplats i Sverige ökade under 1998 med över 117 000 personer, vilket var den största ökningen hittills under nittioalet.

Över 28 procent pendlar till arbetet

Andelen personer som pendlar över en kommungräns för att komma till arbetet fortsatte att öka. Pendling var vanligast i Stockholmsregionen och i landets sydvästra delar.

393 000 personer bytte jobb

Mer än en miljon personer började arbeta, slutade arbeta eller bytte jobb under 1998. Antalet som bytt företag under året var 393 000, vilket var ungefär lika många som tidigare år under nittioalet. Jobbyten är vanligast bland högutbildade.

11 procent fler utomnordiska förvärvsarbetande

Antalet förvärvsarbetande födda utanför Norden ökade under 1998 med mer än 22 000, motsvarande 11 procent. Ökningen var relativt sett störst i små och medelstora regioner.

Svag återhämtning i Svealand utanför Stockholm

Efter lågkonjunkturen i början av nittioalet är det endast i storstadsregionerna och i Götaland som sysselsättningen påbörjat sin återhämtning. I Norrland och Svealand utanför Stockholm, ligger antalet förvärvsarbetande fortfarande på låga nivåer.

Hälften av de sysselsatta inom IT arbetar i Stockholm

IT-branschen är koncentrerad till storstadsregionerna. Nära 50 procent arbetar i Stockholm och ytterligare 20 procent i Göteborgs- eller Malmöregionen.

Statistiska centralbyrån
Statistics Sweden

Maritn Lagnerö, SCB, tfn 019-17 64 72, martin.lagnero@scb.se
Gunnar Hedin, SCB, tfn 019-17 62 65, gunnar.hedin@scb.se

Statistiken har producerats av SCB, som ansvarar för officiell statistik inom området.

ISSN 0082-0237 Serie Arbetsmarknad – AM32 SM 0002. Utgivet den 7 september 2000.
Tidigare publicering: Se avsnittet Fakta om statistiken.
Utgivare av Statistiska meddelanden är Svante Öberg, SCB.

Innehåll

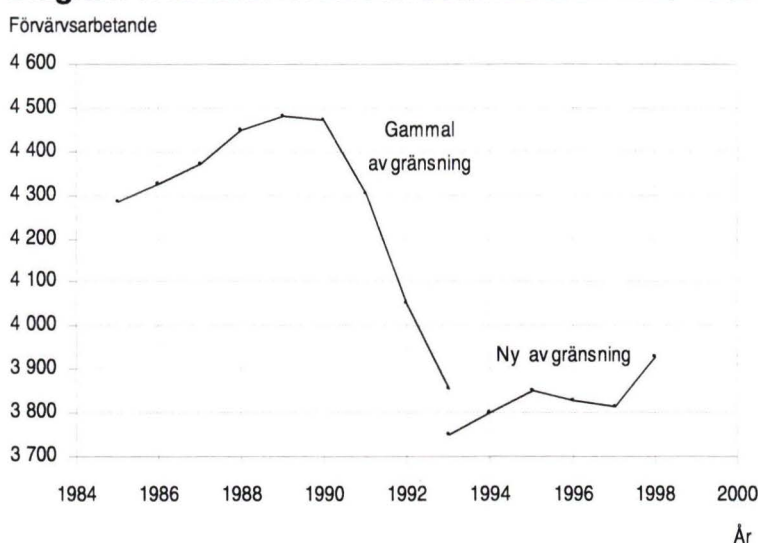
Statistiken med kommentarer	3
Utvecklingen på arbetsmarknaden under 1998	3
Män och kvinnor	3
Ålder	4
Näringsgrenar	6
Offentlig sektor och näringsliv	7
Regionala förändringar	8
Utbildning	9
Pendling och lokala arbetsmarknader	10
Rörlighet på arbetsmarknaden	14
Invandrarnas situation på arbetsmarknaden	19
Expanderande och stagnerande regioner	24
Utvecklingen i olika stora lokala arbetsmarknader	24
Regionala skillnader i sysselsättningsutvecklingen	24
Sysselsättningsutvecklingen 1990-1998 i lokala arbetsmarknader	26
IT-branschen	27
Tabeller	30
Tabell 1. Lokala arbetsmarknader enligt 1998 års indelning	30
Tabell 2. Antal förvärvsarbetande 1998 och förändring från 1993 efter LA och kön	32
Tabell 3. Arbetskraftsflöden i lokala arbetsmarknader efter kön och typ av flöde 1998	34
Tabell 4. Antal egna företagare efter näringsgren, födelseregion och kön 1998	39
Tabell 5. Näringsgrenar enligt SNI92 ingående i IT-branschen	40
Kartor	41
Karta 1. Indelning av Sverige i lokala arbetsmarknader (LA) 1998	41
Karta 2. Förändring av antalet förvärvsarbetande mellan 1990 och 1998 i lokala arbetsmarknader (procent)	43
Fakta om statistiken	44
Detta omfattar statistiken	44
Definitioner och förklaringar	44
Så görs statistiken	44
Statistikens tillförlitlighet	45
Bra att veta	45
Annan statistik	45
Summary	46

Statistiken med kommentarer

Utvecklingen på arbetsmarknaden under 1998

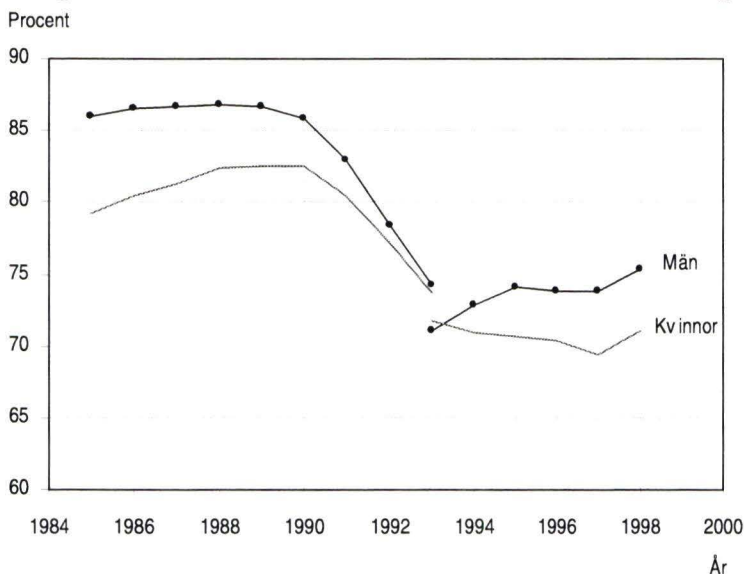
Under 1998 (november 1997 till november 1998) ökade återigen det totala antalet förvärvsarbetande i Sverige efter den svaga nedgång under ett par år som följde på återhämtningen efter lågkonjunkturen i början av nittiotalet. Antalet förvärvsarbetande med arbetsplats i Sverige ökade med 117 377 personer, motsvarande 3,1 procent. Detta var den största ökningen i antalet sysselsatta hittills under hela nittiotalet. Antalet förvärvsarbetande män ökade med 63 700 och antalet kvinnor med 53 000, vilket motsvaras av en ökning på 3,2 respektive 2,9 procent. Trots den kraftiga ökningen av antalet förvärvsarbetande är det dock långt kvar till det sena åttiotalets sysselsättningsnivå. I diagrammet nedan redovisas antalet förvärvsarbetande under perioden 1985-1998. Brottet i tidsserien 1993 beror på att en ny metod att avgränsa förvärvsarbetande infördes. Mer om avgränsningsmetoder finns att läsa om i avsnittet Fakta om statistiken.

Diagram 1. Antalet förvärvsarbetande åren 1985-1998 (1 000-tal)

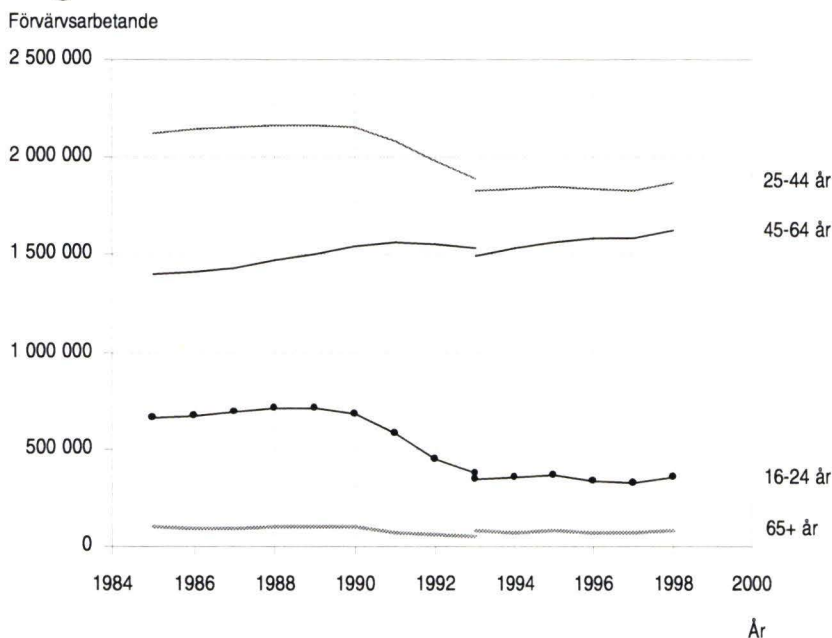
Män och kvinnor

Förvärvsintensiteten – d.v.s andelen förvärvsarbetande av befolkningen i åldern 20 till 64 år – skiljer sig åt mellan män och kvinnor. Under senare delen av åttiotalet gjorde högkonjunkturen att allt fler kvinnor kom ut på arbetsmarknaden. Av diagram 2 framgår att medan kvinnornas förvärvsfrekvens stadigt ökade mellan åren 1985 och 1990, från 80 till knappt 83 procent, var andelen förvärvsarbetande män i stort sett oförändrat och till och med svagt minskande. Nedgången i början nittiotalet innebar till en början en kraftig minskning av antalet sysselsatta inom näringslivet, där en övervägande del är män. Detta resulterade i att förvärvsintensiteten minskade mer för män än för kvinnor och att andelen förvärvsarbetande var i det närmaste lika stor 1993. Under de följande åren fortsatte den offentliga sektorn att minska, medan antalet sysselsatta inom näringslivet åter ökade. Eftersom kvinnor i högre grad än män arbetar inom den offentliga sektorn, fortsatte andelen förvärvsarbetande kvinnor att minska, medan männens andel huvudsakligen ökade och glappet i förvärvsintensitet mellan könen blev större. Först under 1998 ökade förvärvsintensiteten för både män och kvinnor lika mycket. Andelen kvinnor som förvärvsarbetade var 71,1 procent medan motsvarande andel män var 75,4 procent.

Diagram 2. Förvärvsintensitet efter kön 1985-1998 (procent)

Ålder

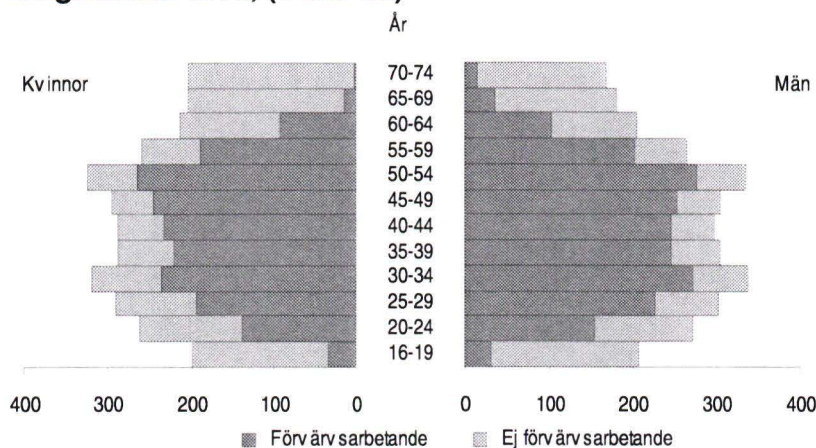
Antalet förvärvsarbetande ökade under 1998 inom alla åldersgrupper. Förvärvsarbetande i åldern 25-44 år stod för den största absoluta ökningen, med över 39 000 personer. Procentuellt sett var det dock de äldsta förvärvsarbetande (65 år eller äldre) som ökade mest. Deras ökning på drygt 17 procent motsvarades dock endast av knappa 12 000 personer. Även de yngsta förvärvsarbetande ökade kraftigt. Omkring 33 000 fler i åldern 16-24 år förvärvsarbetade 1998 jämfört med föregående år, vilket motsvarar en ökning med över 10 procent. Gruppen 16-24-åringar utgör då över 9 procent av samtliga förvärvsarbetande. Därmed ses en svag brytning i trenden att andelen unga förvärvsarbetande minskar. 1985 utgjorde gruppen 16-24 år över 15 procent av de förvärvsarbetande. Tio år senare hade gruppen minskat till 9 procent, för att därefter fortsätta minska och först 1998 åter komma över 9 procent.

Diagram 3. Antal förvärvsarbetande 1985-1998 efter ålder

Minskningen av andelen unga förvärvsarbetande har motsvarats av en stadig ökning av antalet äldre. Förvärvsarbetande mellan 45 och 64 år utgjorde 1985 en tredjedel av samtliga sysselsatta. Gruppens andel ökade i stort sett kontinuerligt fram till 1997, då de utgjorde 41,6 procent, för att under 1998 minska något till 41,2 procent. Andelarna i åldern 25-44 år och 65 år eller äldre som förvärvsarbetar har under motsvarande period varit i det närmaste oförändrade. Totalt sett har alltså trenden under de senaste åren inneburit en allt större del äldre förvärvsarbetande på arbetsmarknaden. Diagram 3 nedan visar utvecklingen av antalet förvärvsarbetande inom de olika åldersgrupperna från 1985 till 1998.

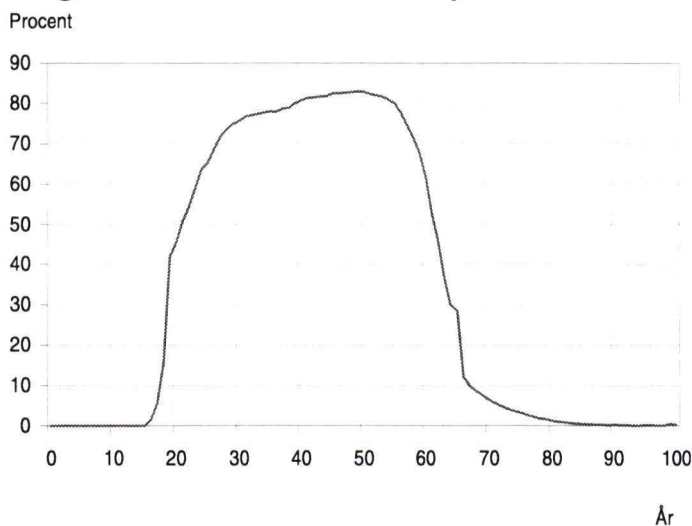
”Sysselsättningspyramiden” nedan visar hur antalet förvärvsarbetande och förvärvsintensiteten är fördelad på olika åldersgrupper.

Diagram 4. Befolkningen fördelad efter kön, ålder och sysselsättningsstatus 1998, (1 000-tal)

Bland både män och kvinnor återfinns de flesta förvärvsarbetande inom åldrarna 50-54 år. Hela befolkningen är ungefär lika stor i denna grupp som bland 30-34-åringar, men bland de yngre är det färre som förvärvsarbetar – i synnerhet bland kvinnorna. Bland de allra yngsta – 16 till 19 år – är förvärvsarbete ännu mer ovanligt. Totalt sett arbetar drygt 66 000 personer i denna grupp, varav närmare 35 000 kvinnor och knappt 32 000 män. Antalet förvärvsarbetande bland den äldre delen av befolkningen är också litet. Endast 24 000 män som är 70 år eller äldre förvärvsarbetar. Motsvarande antal för kvinnorna är ännu mindre – omkring 5000.

Diagram 5. Förvärvsintensitet i procent efter ålder 1998

En mer detaljerad redovisning av hur vanligt det är med förvärvsarbete inom olika åldrar kan ges genom att undersöka förvärvsintensiteten (andelen för-

värvsarbetande av befolkningen) för varje ettårsklass, vilket görs i diagram 5 ovan. I den registerbaserade arbetsmarknadsstatistiken kan en person under 16 år inte klassas som förvärvsarbetande, så förvärvsintensiteten för dessa åldersgrupper är noll. Från 16 till 20 års ålder ökar förvärvsintensiteterna kraftigt. Därefter avtar ökningen något för att vid omkring 30 år avta ytterligare. Den högsta förvärvsarbetandenivå nås vid 50 års ålder. Efter 55 års ålder sjunker förvärvsintensiteten snabbt. Efter 66 års ålder planar minskningen i förvärvsintensitet ut, för att närma sig noll mellan 80 och 90 år.

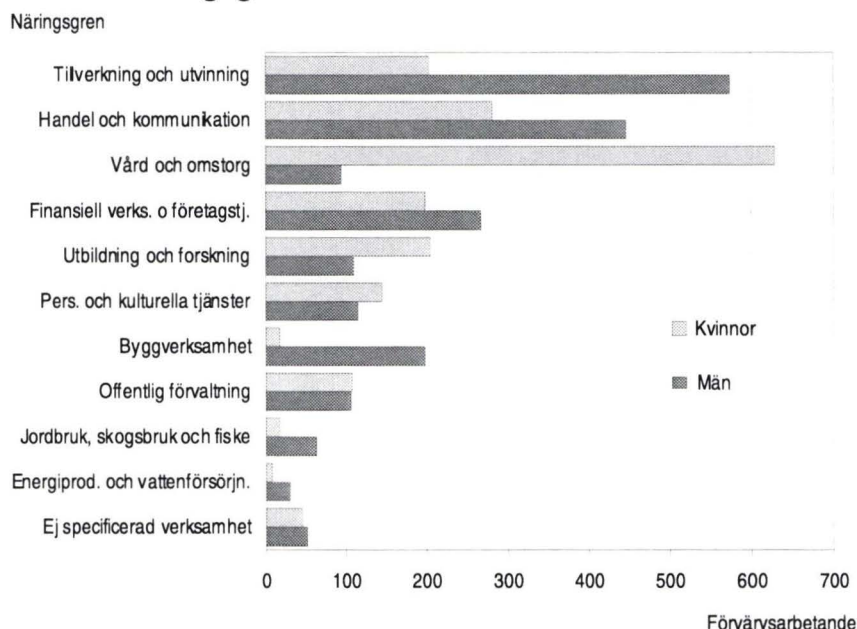
Näringsgrenar

I diagram 6 nedan redovisas antalet förvärvsarbetande män och kvinnor inom olika näringsgrenar. Vård och omsorg är den näringsgren som sysselsätter det största antalet kvinnor – över 628 000 personer, som motsvarar 34 procent av samtliga kvinnor. Antalet män inom vård och omsorg är endast 95000 och utgör 4,6 procent av samtliga förvärvsarbetande män. Även utbildning och forskning, liksom personliga och kulturella tjänster domineras av kvinnor, men inte i lika hög grad som vård och omsorg. Inom utbildning och forskning är andelen kvinnor 65 procent, medan motsvarande andel inom personliga och kulturella tjänster är 56 procent. Inom övriga näringsgrenar är majoriteten av de förvärvsarbetande män.

Flest män återfinns inom tillverkning och utvinning. Inom näringsgrenen arbetar 574 000 män, vilket motsvarar 28 procent av alla förvärvsarbetande män och 74 procent av alla sysselsatta inom näringsgrenen. Endast 11 procent av samtliga förvärvsarbetande kvinnor är sysselsatta inom tillverkning och utvinning.

Näst största näringsgren för både män och kvinnor är handel och kommunikation. Av de totalt 447 000 personer som är sysselsatta inom näringsgrenen är 61 procent män och 39 procent kvinnor. Detta motsvarar 22 procent av samtliga förvärvsarbetande män och 15 procent av alla kvinnor.

Diagram 6. Antal förvärvsarbetande (1 000-tal) 1998 fördelade efter kön och näringsgren

Byggverksamhet är den näringsgren som är mest mansdominerad. Av samtliga sysselsatta i branschen är 92 procent män. Även inom energi- och vattenförsörjning är huvuddelen av de förvärvsarbetande män, med en andel på

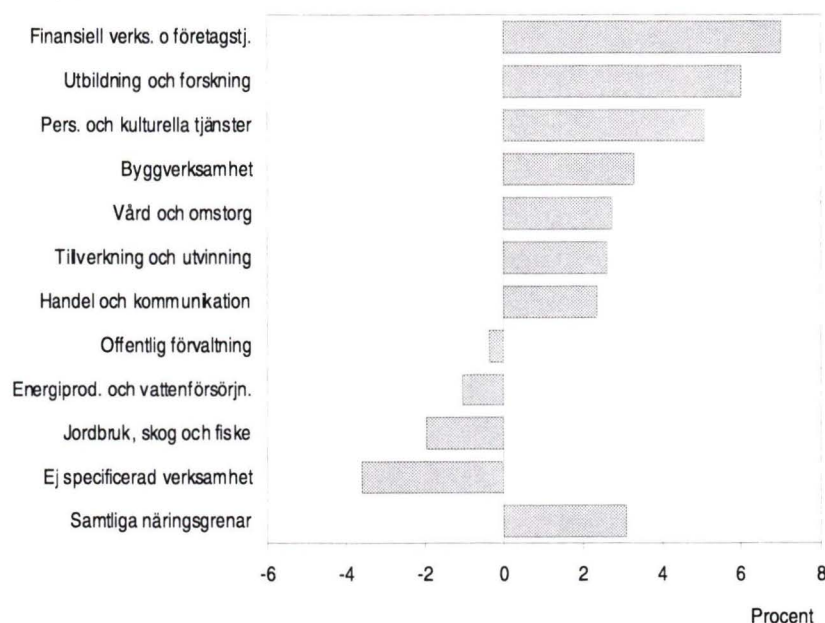
närmare 80 procent. Offentlig förvaltning är den näringsgren som har den jämnaste könsfördelningen, med 49,6 procent män och 50,4 procent kvinnor.

Jämfört med 1997 ökade sysselsättningen i nästan alla branscher. Den näringsgren som antalsmässigt bidrog mest var finansiell verksamhet och företagstjänster, som svarade för en ökning med 30 000 personer, motsvarande 7 procent. I övrigt ökade tillverkning med 20 000, vård och omsorg med 19 000 och utbildning och forskning med 18 000 personer. Jordbruk, energiproduktion m.m. och offentlig förvaltning hade negativ sysselsättningsutveckling. Tillsammans minskade de med måttliga 2 000 personer.

Finansiell verksamhet och företagstjänster ökade med 7 procent från 1997. Inom gruppen ökade datakonsulter och dataservicebyråer antalet förvärvsarbete med 19 procent. Även andra företagstjänster (däribland juridisk och ekonomisk verksamhet, arkitekt- och teknisk konsultverksamhet, reklamverksamhet, arbetsförmedling och rekrytering) hade en god sysselsättningsutveckling och ökade med 7,2 procent. Andra branscher där antalet förvärvsarbete ökade förhållandevis kraftigt var transportindustri, utbildningssektorn samt äldre- och handikappomsorg. Ökningen för dessa var ca 6 procent. I diagram 7 nedan redovisas den procentuella förändringen av antalet förvärvsarbete fördelat på näringsgrenar.

Diagram 7. Förändring av antalet förvärvsarbete 1997-98 fördelade på näringsgrenar

Näringsgren

Offentlig sektor och näringsliv

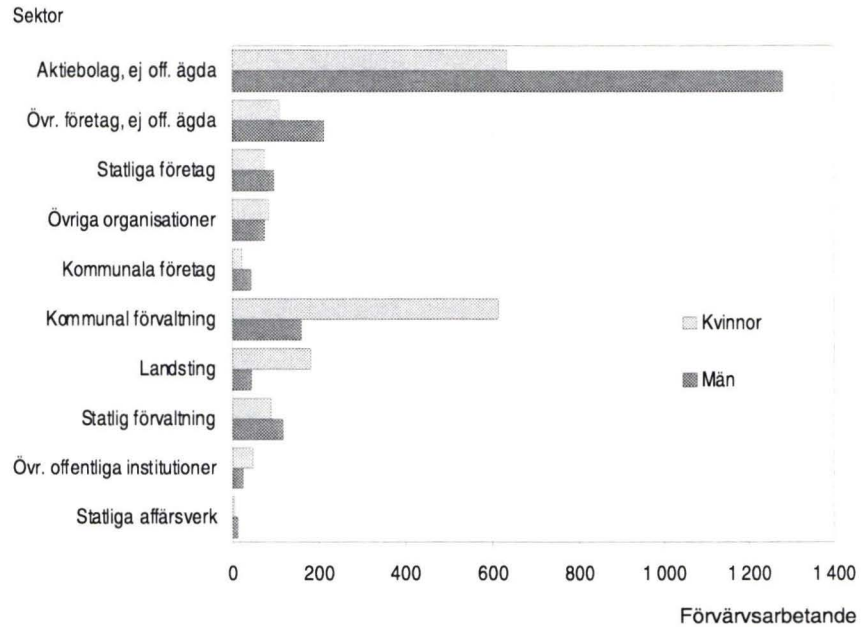
Näringslivet svarade för ett nettotillskott av 99 000 arbetstillfällen, vilket utgör 85 procent av den totala ökningen av antalet förvärvsarbete. I kommuner och landsting steg antalet förvärvsarbete med tillsammans 22 000 personer, medan antalet anställda inom staten minskade med 1 700 personer.

En tredjedel av samtliga förvärvsarbete är sysselsatta inom den offentliga sektorn. Drygt 72 procent – eller mer än 937 000 personer – av dessa är kvinnor. Drygt hälften, 50,3 procent, av de förvärvsarbete kvinnorna återfinns i den offentliga sektorn. Motsvarande siffra för män är 17,4 procent eller 360 000 personer. Andelen av de förvärvsarbete kvinnorna som finns i

näringslivssektorn har dock ökat under nittioalet, från 43,5 procent 1992 till 49,7 procent 1998.

Orsaken till den höga andelen kvinnor i offentlig sektor beror till stor del på att många kvinnor arbetar inom vård och omsorg, en näringgren som fortfarande till största delen hör hemma inom den offentliga sektorn.

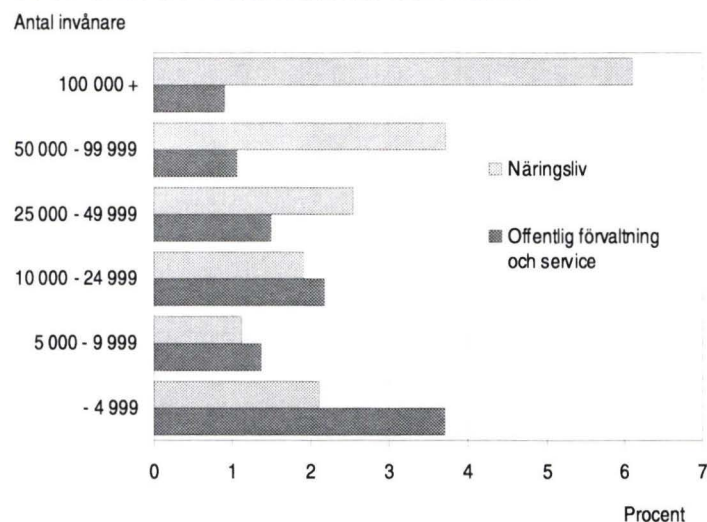
Diagram 8. Antal förvärvsarbetande (1 000-tal) 1998 fördelade efter kön och sektor

Regionala förändringar

I stora kommuner var det näringslivet som stod för den största ökningen av antalet förvärvsarbetande, medan det omvända råder för kommuner med färre än 25 000 invånare. I kommuner med mer än 100 000 invånare ökade antalet förvärvsarbetande i näringslivet med drygt 6 procent, medan ökningen för den offentliga sektorn uppgick till knappt 1 procent. I kommuner med mindre än 5000 invånare var ökningen för den offentliga sektorn drygt 3,5 procent medan den för näringslivet var drygt 2 procent.

Diagram 9. Förändring (procent) av antalet förvärvsarbetande 1997-1998 efter kommunstorlek och sektor

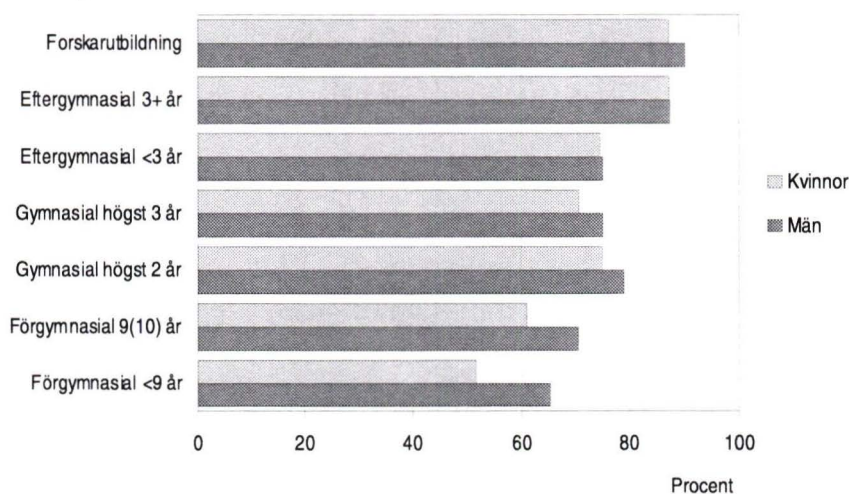
Utbildning

Jämförs mäns och kvinnors förvärvsintensiteter med hänsyn tagen till högsta utbildningsnivå (se diagram 10 nedan) framgår det att andelen förvärvsarbetande bland personer med någon form av eftergymnasial examen är i stort sett lika stor hos kvinnor som hos män. Andelen förvärvsarbetande män är något större än andelen kvinnor bland personer med forskarutbildning, men denna grupp innehåller totalt sett endast 31 000 personer i åldern 20-64 år vilket motsvarar mindre än en procent av samtliga sysselsatta.

Den stora skillnaden mellan de båda könen förvärvsintensiteter återfinns bland personer med enbart förgymnasial utbildning, där männens förvärvsintensiteter är markant högre än kvinnornas, med 68 respektive 57 procent. Även bland personer med gymnasial utbildning har män en högre förvärvsintensitet än kvinnor, men skillnaden är inte lika stor.

Diagram 10. Förvärvsintensitet (procent) 1998 efter utbildningsnivå och kön

Utbildningsnivå

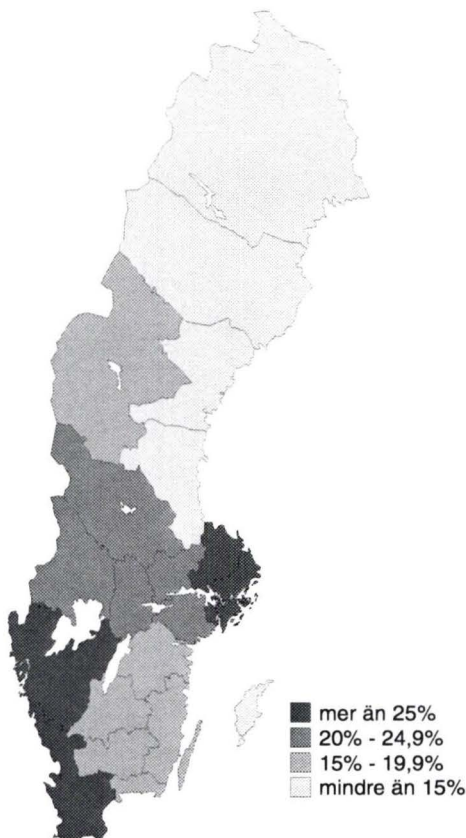
Pendling och lokala arbetsmarknader

Genom att uppgifter finns tillgängliga både om i vilken kommun en person bor och i vilken han arbetar, kan uppgifter om arbetspendling över kommungräns tas fram. Arbetspendlingen är orsaken till att man skiljer mellan kommuners nattbefolkning (personer som bor i kommunen) och deras dagbefolkning (personer som arbetar i kommunen). Eftersom utgångspunkten är kommunernas administrativa gränser blir pendlingen av naturliga skäl större i små, närliggande kommuner med hög befolkningskoncentration (t.ex. Stockholmsområdet) och lägre i glest befolkade, yttora kommuner, t.ex. Norrlands inland.

Pendlingsmönstren är olika i olika delar av landet, som framgår av kartan nedan. I Stockholmsområdet och länen i landets sydvästra delar (Skåne, Halland och Västra Götaland) pendlar mer än 25 % av de förvärvsarbetande. Även i Bergslagsområdet och resten av mälardalen är arbetspendlingen relativt hög, med nivåer på mellan 20 och 25 procent. I Småland och Östergötland är andelen pendlare lägre – mellan 15 och 20 procent av de förvärvsarbetande reser över kommungräns till arbetet. De allra lägsta nivåerna återfinns i Norrland och på Gotland. Mindre än 15 procent av de förvärvsarbetande i dessa regioner arbetspendlar.

Antalet pendlare under 1998 var drygt 1 117 000, vilket var en ökning med närmare 79 000 personer från föregående år, motsvarande 7,6 procent. Eftersom antalet pendlare ökade mer än dubbelt så mycket som antalet förvärvsarbetande, fortsatte andelen pendlare av samtliga sysselsatta att öka, vilket framgår av diagram 12 nedan.

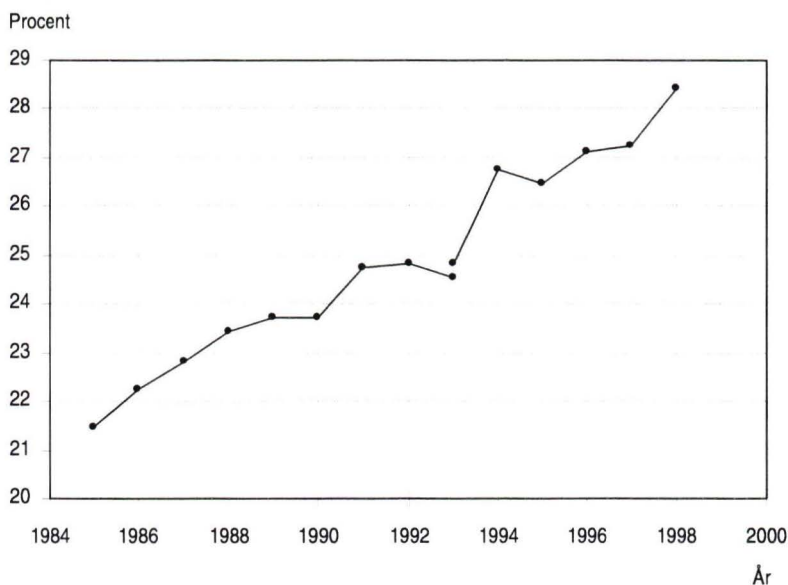
Diagram 11. Andel pendlare (procent) av de förvärvsarbetande (nattbefolkning) efter län

Andelen pendlare var 1998 28,4 procent, vilket kan jämföras med 21,5 procent år 1985. Under hela perioden har andelen pendlare – med ett par undantag – ökat konstant. Huvudsakligen har detta berott på att antalet pendlare efter lågkonjunkturen i början av nittioalet återhämtade sig snabbare än det totala

antalet förvärvsarbetande. Men ökningen under 1998 var så stor att antalet pendlare är större än t.o.m. 1989, när sysselsättningen var som högst.

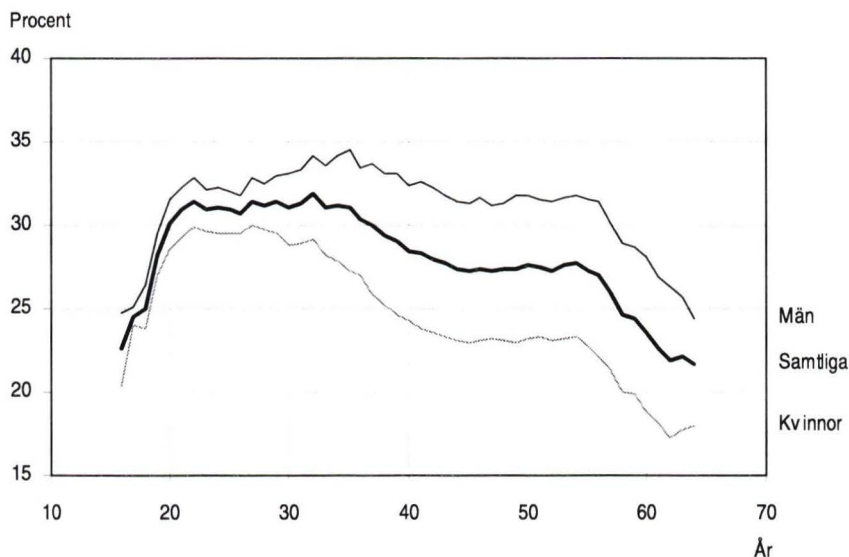
Diagram 12. Andel pendlare av de förvärvsarbetande (procent) 1985-98

Pendlingsbenägenheten skiljer sig åt en hel del mellan åldrarna och i hög grad även mellan kvinnor och män. Bland de allra yngsta förvärvsarbetande (16 år) är det endast 23 procent som pendlar till arbetet över en kommungräns. Det är dock en betydligt större andel män än kvinnor – skillnaden mellan könen är för 16-åringar 5 procentenheter. Hos kvinnor är pendling vanligast redan i ålder 22-27 år, medan det bland männen är vanligast bland 35-åringar. Bland kvinnor minskar sedan pendlingsbenägenheten med åldern, medan den hos män i huvudsak konstant fram till 56 år, varefter den minskar för båda könen.

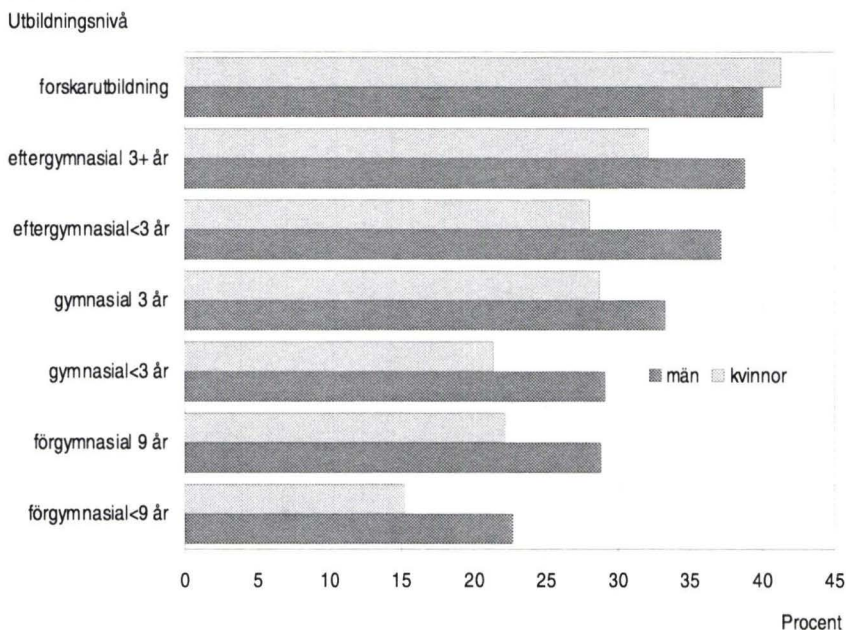
Som framgår av diagram 13 nedan är pendlingsbenägenheten totalt sett högst för 32-åringar, då närmare 32 procent av alla förvärvsarbetande pendlar över kommungräns till arbetet. Andelen pendlare minskar upp i åldrarna till omkring 27 procent vid 44 år och ligger på en i stort sett konstant nivå till 54-års ålder, då den återigen minskar. Vid 64 år är det knappt 22 procent av alla förvärvsarbetande som pendlar till arbetet.

Diagram 13. Andel pendlare (procent) av de förvärvsarbetande efter kön och ålder

Pendlingen skiljer sig också åt för personer med olika utbildningsnivåer, vilket visas av diagram 14 nedan.

Diagram 14. Andel pendlare (procent) 1998 efter utbildningsnivå och kön

Även här finns det klara skillnader mellan könen. Generellt sett ökar benägenheten att arbetspendla ju högre utbildning man har. Bland personer med forskarutbildning (som dock utgör mindre än en procent av samtliga förvärvsarbetsande) pendlar över 40 procent till arbetet och bland personer med minst 3 års eftergymnasial utbildning pendlare mer än var tredje. Förvärvsarbetsande med enbart förgymnasial utbildning har en betydligt lägre pendlingsbenägenhet – bland de med nio års grundskola pendlare endast var fjärde över kommungräns till arbetet. Skillnaden mellan män och kvinnor är i stort sett konstant oavsett utbildningsnivå.

Diagram 15. Andel pendlare (procent) 1998 efter näringsgren och kön

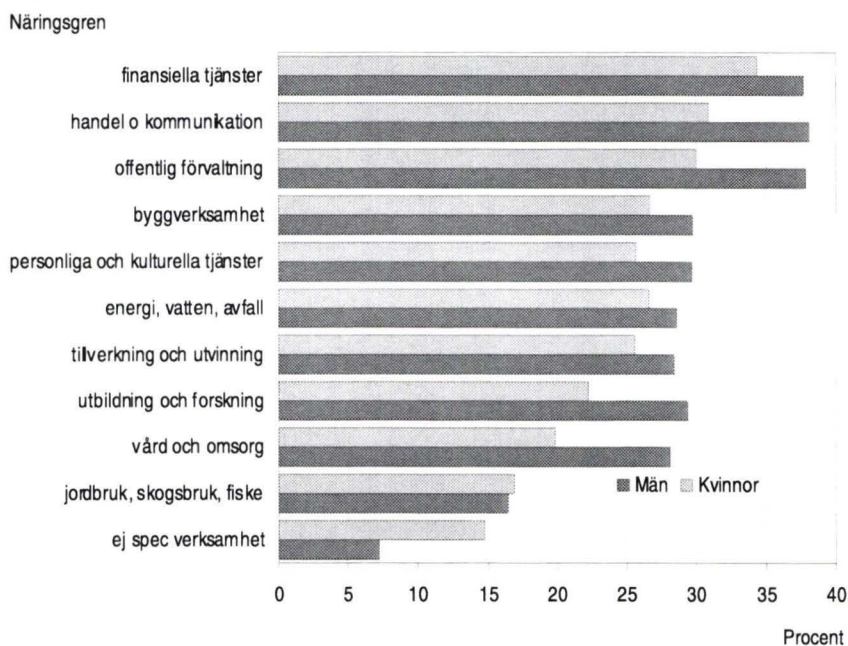
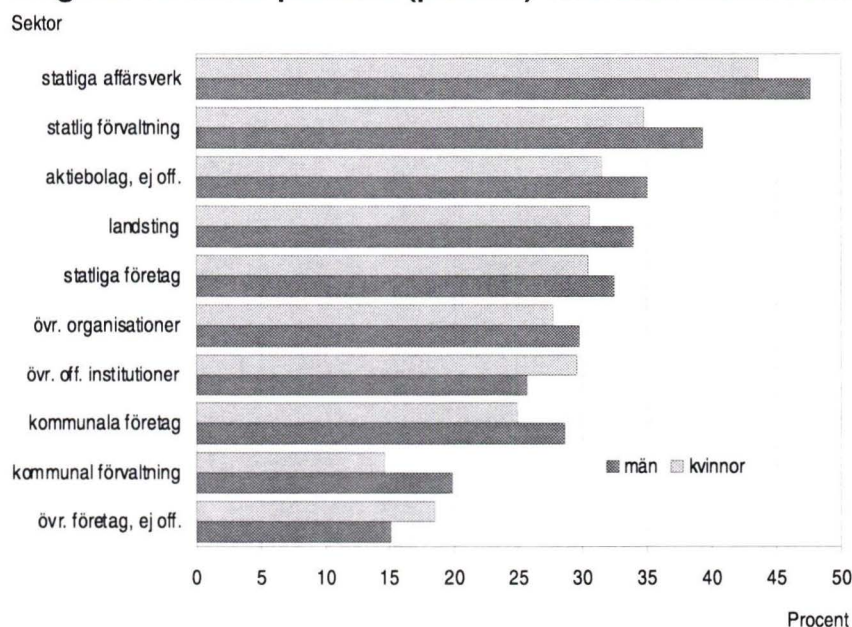

Diagram 15 ovan visar hur pendlingsbenägenheten skiljer sig åt mellan olika näringsgrenar. Den bransch som har den största andelen pendlare är finansiell verksamhet och företagstjänster. Där pendlare närmare 38 procent av männen och 34 procent av kvinnorna. Bland männen är pendling till arbetet lika vanlig inom handel och kommunikation samt offentlig förvaltning. Andelen kvinnor som pendlare inom dessa branscher uppgår till omkring 30 procent. Störst skillnad mellan könen i pendlingsavseende återfinns inom vård och omsorg. Andelen pendlare av de förvärvsarbetande bland männen inom denna bransch är 28 procent, mot bara 20 procent bland kvinnorna. Jordbruk, skogsbruk och fiske har den lägsta andelen pendlare och här är också skillanden mellan män och kvinnor som lägst. Andelen kvinnliga pendlare är 17 procent, mot 16 procent för männen.

På motsvarande sätt skiljer sig pendlingsbenägenheten åt mellan olika sektorer. Allra vanligast är pendling inom de statliga affärsverken, med 48 procent av männen och 44 procent av kvinnorna. Här arbetar dock bara knappt 18 000 personer totalt. Även inom statlig förvaltning är arbetspendling vanlig – mer än var tredje person inom denna sektor reser över kommungräns till arbetet. Allra minst pendlare personer som arbetar inom kommunal förvaltning och kategorin ”övriga företag, ej offentligt ägda” (t.ex. enskilda firmor eller kommanditbolag). Mindre än 15 procent av de kommunalanställda kvinnorna pendlar till arbetet. Andelen kvinnor som pendlare är fler än andelen män endast inom ”övriga offentliga institutioner” (t.ex. kyrkokommunal förvaltning) och ”övriga företag, ej offentligt ägda”.

Diagram 16. Andel pendlare (procent) 1998 efter sektor och kön

Lokala arbetsmarknader

Vid redovisning av arbetsmarknadsstatistik på regional nivå används ofta de administrativa indelningarna, vanligtvis län och kommuner. Ofta följer inte dessa de faktiska mönstren vad gäller regioner inom vilka personer både bor och arbetar. Ett sätt att komma förbi detta problem är att med kommuner som byggsten och pendlingsstatistiken som verktyg skapa funktionella regioner, s.k. lokala arbetsmarknader (LA). Lokala arbetsmarknader är regioner inom vilka arbetsmarknaden fungerar relativt oberoende av omvärlden vad avser dess funktionssätt och befolkningens tillgång till arbeten. Vid skapande av lokala arbetsmarknader ska alltså dagbefolkningen (antalet personer som arbetar i regionen) sträva mot att vara samma som nattbefolkningen (antalet personer som bor i regionen). Se tabell 1 i bilagan för en förteckning över de lokala arbetsmarknaderna och vilka kommuner som ingår i dem.

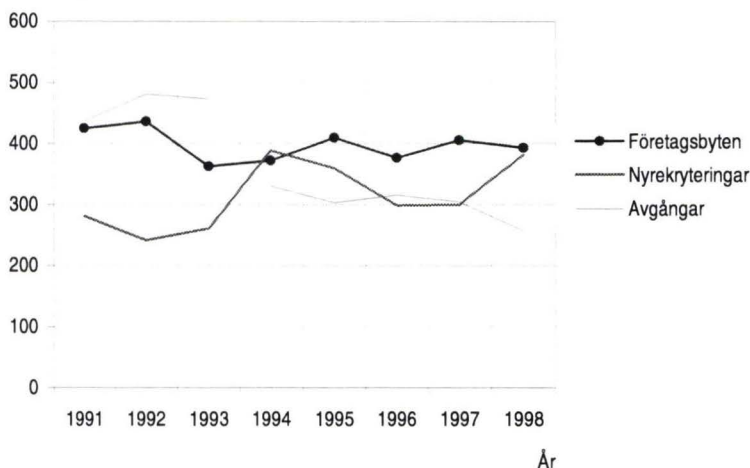
Rörlighet på arbetsmarknaden

Under 1998 ökade antalet förvärvsarbete med över 117 000 personer. Detta var den största ökningen under ett enskilt år under hela åttio- och nittiotalen. Det var dock ganska få jämfört med det totala antalet personer som på något sätt rörde sig på arbetsmarknaden. Närmare 1 032 000 personer gick antingen in på arbetsmarknaden, lämnade den eller bytte jobb. Omsättningen på arbetskraft – räknat som antalet nyrekryteringar (personer som förvärvsarbetar under innevarande år men inte under föregående) och antalet avgångar (personer som förvärvsarbetade föregående år men inte under innevarande) – ökade därmed från föregående år, men är ändå lägre än i början av nittio-talet. Som framgår av diagram 17 nedan minskade antalet avgångar betydligt till 256 000 år 1998 från 304 000 under 1997, men den viktigaste orsaken till att antalet förvärvsarbete ökade var att antalet nyrekryteringar ökade med närmare 82 000 jämfört med föregående år.

Antalet företagsbyten, d.v.s. personer som bytt jobb under året, följer i huvudsak konjunkturen på arbetsmarknaden. Benägenheten att byta arbetsgivare ökar när sysselsättningen är hög och sannolikheten att finna nytt arbete vid frivillig avgång därmed är stor. Dock minskade tendensen till företagsbyte (räknat som andelen personer som byter jobb av samtliga förvärvsarbete) under 1998, trots att det totala antalet sysselsatta ökade kraftigt. Totalt bytte drygt 393 000 personer arbetsgivare under året, vilket var en minskning med över 12 000 från föregående år.

Diagram 17. Rörlighet på arbetsmarknaden 1991-1998, 1 000-tal

1 000-tal personer

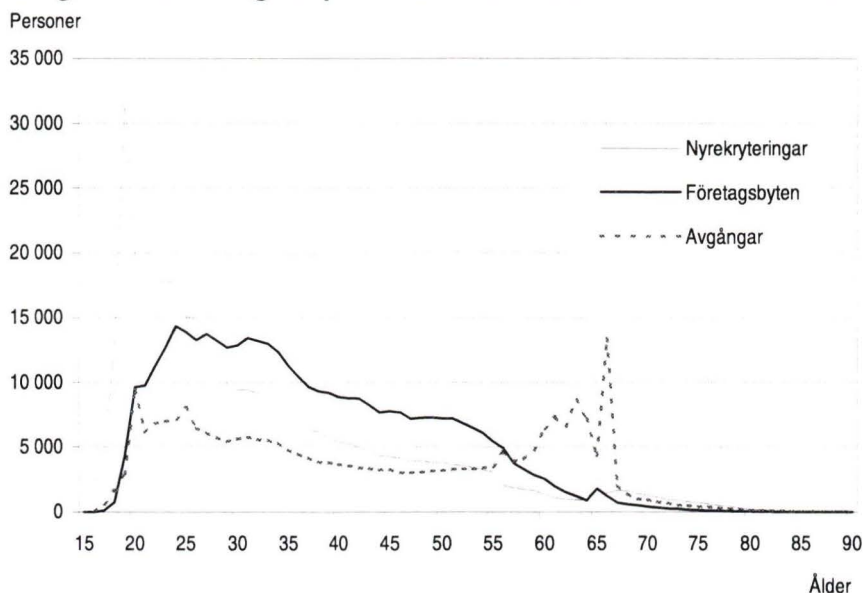
Hur personer rör sig på arbetsmarknaden är starkt förknippat med ålder, d.v.s. i vilket stadium av sin arbetsmarknadskarriär de befinner sig. Diagram 18 visar antalet nyrekryteringar, avgångar och företagsbyten bland olika åldrar. Det största antalet nyrekryteringar återfinns bland de unga som träder in på arbetsmarknaden för första gången. Över 31 000 19-åringar nyrekryterades till förvärvsarbete under 1998. Antalet nyrekryteringar sjunker kraftigt upp till omkring 30 års ålder för att sedan fortsätta minska i betydligt lägre grad.

Avgångar från förvärvsarbete är mer jämnt spridda över åldrarna. Eftersom rörligheten generellt sett är störst bland den yngre delen av befolkningen, är också antalet avgångar relativt stort bland 20-25-åringar. Avgångarna ligger sedan på en jämn nivå fram till ca 55 års ålder då pensionsavgångar börjar göra sig gällande. Bland personer över 65 år är förvärvsarbete inte längre vanligt och antalet avgångar är därmed också marginellt.

Liksom nyrekryteringar och avgångar är byten av jobb vanligast bland de yngre. Störst antal företagsbyten återfinns bland personer mellan 24 och 31 år. Antalet

sjunker därefter upp i åldrarna, men ännu bland 50-åringarna var det över 7 000 personer som bytte arbetsgivare.

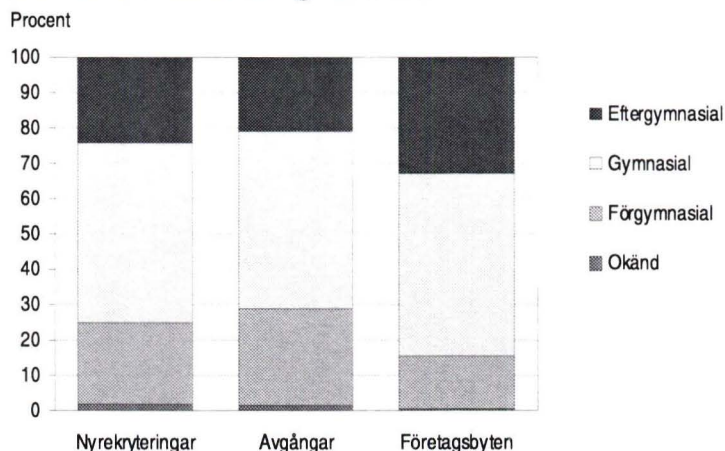
Diagram 18. Rörlighet på arbetsmarknaden 1998 efter ålder

En markant skillnad mellan de personer som nyrekryteras till arbetsmarknaden och de som avgår, är att de nyrekryterade har en allmänt sett högre utbildningsnivå. I diagram 19 redovisas utbildningsnivåerna för nyrekryterade, avgående och företagsbytande personer. Över 24 procent av de nyrekryterade har någon form av eftergymnasial utbildning, medan motsvarande andel bland de avgående är mindre än 21 procent. Andelen med enbart förgymnasial utbildning är över 27 procent bland de avgående – betydligt över genomsnittet för samtliga förvärvsarbetande – medan andelen endast är 23 procent bland de nyrekryterade. De förvärvsarbetande som avgår ersätts alltså gradvis av personer med en högre utbildningsnivå.

Även för jobbytare återfinns detta mönster – det är personer med högre utbildning än genomsnittet som byter arbetsgivare. En tredjedel av de som bytt företag under året hade eftergymnasial utbildning, vilket kan jämföras med genomsnittet på 29 procent för alla förvärvsarbetande. Omkring 15 procent av företagsbyterna hade endast förgymnasial utbildning.

Diagram 19. Andel per utbildningsnivå (procent) för olika typer av arbetsmarknadsrörlighet 1998

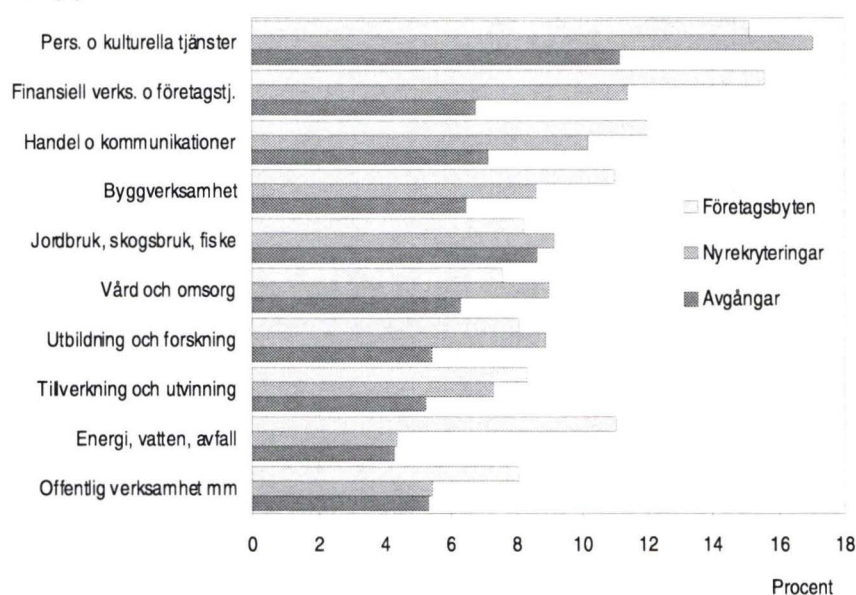

I diagram 20 nedan redovisas hur arbetsmarknadsrörligheten skiljer sig åt mellan olika näringsgrenar. Den mest turbulenta branschen är personliga och kulturella tjänster, där över 17 procent av de förvärvsarbetande 1998 utgörs av nyrekryterad personal och 11 procent av de förvärvsarbetande föregående år avgick. Andelen inom personliga och kulturella tjänster som bytt företag under året är också stor, men är ännu större inom finansiell verksamhet och företagstjänster med en andel på över 15 procent.

Förutom inom energi, vatten och avfall – som sett till antalet förvärvsarbetande är en tämligen marginell bransch – är rörligheten lägst inom offentlig verksamhet. Andelarna nyrekryterade och avgångna var båda strax över fem procent och andelen som bytte arbetsgivare omkring åtta procent. Allra lägst andel företagsbytare återfanns dock inom vård och omsorg – endast 7,5 procent av de sysselsatta inom den branschen bytte jobb under 1998.

Diagram 20. Rörlighet på arbetsmarknaden 1998 (procent) efter näringsgren

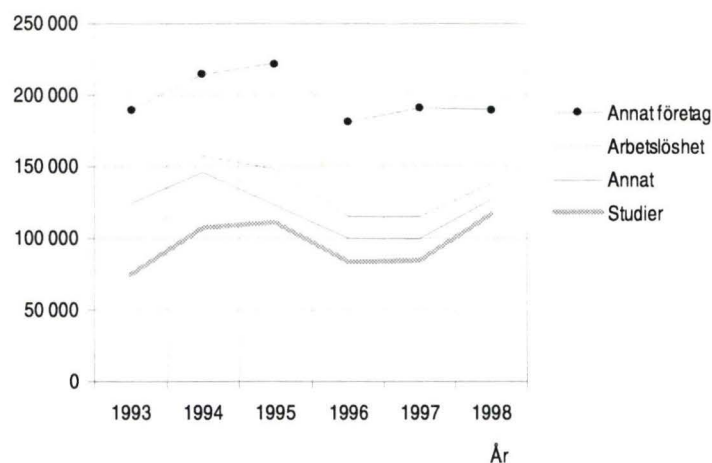
Näringsgren

Nästan 775 000 personer påbörjade ett nytt arbete under 1998. Var dessa kom ifrån framgår av diagram 21. Av alla som under 1998 började på ett nytt jobb, har andelen som kom från studier ökat till över 20 procent, motsvarande nära 117 000 personer.

Diagram 21. Tidigare aktiviteter för nyrekryterade 1993-1998

Förvärvsarbetande

Den totalt sett största andelen kom från andra företag, men denna andel har successivt minskat från 41 procent 1993 till 33 procent 1998. Under återhämtningen från den låga nivån 1993 ökade andelen nyrekryterade som tidigare varit arbetslösa kraftigt. Från att 1993 utgjort 15 procent av de nyrekryterade har andelen ökat till knappt en fjärdedel.

Varifrån de nyrekryterade kommer ser olika ut i olika näringsgrenar; se tablå 1. Att endast byta företag inom samma bransch är vanligast inom energi, vatten och avfall samt byggverksamhet. Av de som påbörjar ett nytt arbete inom denna näringsgren kom dock de flesta (41 procent) från ett företag i en annan bransch. Även inom offentlig verksamhet kom en stor del av de nyrekryterade från företag inom andra branscher. Att gå från arbetslöshet till ett nytt jobb är vanligast inom byggverksamhet och vården, medan det är vanligast att gå från studier till arbete inom utbildningsväsendet, vården och personliga och kulturella tjänster. Inom finansiell verksamhet och företagstjänster – som är en av de näringsgrenar som har den högsta omsättningen – kommer de flesta nyrekryterade från andra företag, ungefär lika många inom branschen som utanför.

Tablå 1. Tidigare aktiviteter för nyrekryterade 1998 efter näringsgren (procent)

Näringsgren	Annat företag, samma bransch	Annat företag, annan bransch	Arbetslöshet	Studier	Annat	Summa
Jordbruk, skogsbruk och fiske	17,1	22,7	17,3	10,8	32,2	100,0
Tillverkning och utvinning	28,5	25,6	17,3	14,1	14,5	100,0
Energi, vatten, avfall	30,5	41,3	10,2	9,6	8,4	100,0
Byggverksamhet	30,2	26,8	21,8	8,2	13,0	100,0
Handel och kommunikationer	29,8	23,2	15,4	15,0	16,6	100,0
Finansiell verksamhet och företagstjänster	28,2	29,6	13,9	13,0	15,2	100,0
Utbildning och forskning	20,0	28,5	20,5	18,7	12,2	100,0
Vård och omsorg	28,9	16,5	21,9	18,7	14,0	100,0
Personliga och kulturella tjänster	20,9	22,4	17,6	18,9	20,2	100,0
Offentlig verksamhet mm	23,0	33,6	19,4	10,6	13,4	100,0

På motsvarande sätt kan man studera vad de som slutade på ett jobb under 1998 har gått till för aktivitet. Se tablå 2. Att gå till ett annat företag inom samma bransch är vanligast inom finansiell verksamhet och företagstjänster, men även inom byggsektorn och vården. Däremot att gå till ett företag inom en annan bransch var vanligast inom energi, vatten och avfall samt offentlig verksamhet. Att gå till arbetslöshet var vanligast inom byggverksamhet och personliga och kulturella tjänster, medan det var vanligast att gå till studier från arbeten inom vården.

Till allt detta kommer också en rad lokala skillnader. I tabell 3 i tabellbilagan redovisas antalet nyrekryteringar, avgångar och jobbyten för varje lokal arbetsmarknad. Även om det största antalet nyrekryteringar och avgångar sker i Stockholms LA, är det främst i de norrländska lokala arbetsmarknaderna som de utgör den största andelen av det totala antalet förvärvsarbetande. I Pajala LA utgjordes hela 15 procent av de förvärvsarbetande av personer som inte var sysselsatta föregående år. Även LA som Vilhelmina, Sorsele och Dorotea hade en stor andel nyrekryterade bland de förvärvsarbetande. Storstads-LA hade betydligt lägre andelar. I såväl Stockholms som Malmö och Göteborgs LA var andelen helt nyrekryterade strax över 10 procent. De som hade lägst andel nyrekryteringar var i huvudsak mindre LA i södra Sverige, som t.ex. Emmaboda, Perstorp och Olofström. Motsvarande mönster återkommer för avgångar, där andelarna ligger på närmare 10 procent i Norrland och på knappa 7 procent i Stockholms och Göteborgs LA.

Tablå 2. Nuvarande aktivitet för avgående 1998 efter näringsgren (procent)

Näringsgren	Annat företag, samma bransch	Annat företag, annan bransch	Arbetslöshet	Studier	Annat	Summa
Jordbruk, skogsbruk och fiske	15,1	33,6	14,4	4,4	32,4	100,0
Tillverkning och utvinning	34,3	27,1	16,4	5,0	17,3	100,0
Energi, vatten, avfall	30,6	41,5	7,0	2,6	18,3	100,0
Byggverksamhet	35,9	27,1	17,5	2,1	17,4	100,0
Handel och kommunikationer	34,7	27,9	13,9	6,0	17,5	100,0
Finansiell verksamhet och företagstjänster	36,7	33,1	10,7	4,3	15,3	100,0
Utbildning och forskning	27,3	32,5	13,4	6,0	20,7	100,0
Vård och omsorg	35,3	19,3	17,1	9,0	19,2	100,0
Personliga och kulturella tjänster	25,2	32,4	17,3	7,9	17,2	100,0
Offentlig verksamhet mm	21,4	38,9	15,1	3,6	21,0	100,0

Byten av arbetsgivare under året sker också till stor del i Norrland, men i lika stor grad i storstads-LA. I både Stockholm och Malmö bytte över 12 procent av de förvärvsarbetande jobb och andelarna var nästan lika stora i LA som Sorsele och Arjeplog. Även i andra stora LA – som Göteborg, Helsingborg och Linköping – var benägenheten att byta jobb stor, med andelar på omkring 10 procent. Lägst rörlighet vad beträffar företagsbyten var det i små, enkommuns-LA som Munkfors, Emmaboda, Hällefors och Laxå, där endast omkring 5 procent av de förvärvsarbetande bytte jobb under året.

Invandrarnas situation på arbetsmarknaden

Antalet förvärvsarbetande i åldern 20-64 år som var födda utanför Sverige var 1998 nära 355 000, varav över 60 procent var födda utanför de nordiska länderna. Av de utrikes födda var 51 procent män och 49 procent kvinnor, vilket innebär att andelen kvinnor ökade något från föregående år. Det var huvudsakligen bland de förvärvsarbetande födda i ett annat nordiskt land som andelen kvinnor var hög. Bland de som var födda i andra länder var andelen kvinnor 45 procent, medan de bland de nordiska invandrarna utgjorde 55 procent.

Tablå 3. Antal förvärvsarbetande 20-64 år efter födelseregion

Kön	Totalt	Födda i Sverige	Övriga Norden	Utom Norden
Män	1 975 436	1 793 036	61 766	120 634
Kvinnor	1 807 344	1 635 137	75 495	96 712
Totalt	3 782 780	3 428 173	137 261	217 346

Förvärvsintensiteten var klart lägst bland personer födda utanför Norden, och bland dem var andelen förvärvsarbetande lägst bland kvinnorna. Endast 40 procent av dessa förvärvsarbetade, mot 65 procent bland de nordiska invandrarna och 75 procent bland de svenskfödda kvinnorna. För män födda i ett annat nordiskt land var förvärvsintensiteten nästan lika stor som för kvinnorna, men bland män födda utanför Norden var andelen förvärvsarbetande omkring 8 procentenheter högre än för kvinnorna.

Tablå 4. Andel förvärvsarbetande 20-64 år (procent) efter födelse-region

Kön	Totalt	Födda i Sverige	Övriga Norden	Utom Norden
Män	75,4	78,9	64,6	47,8
Kvinnor	71,1	74,8	65,1	40,0
Totalt	73,3	76,9	64,9	44,0

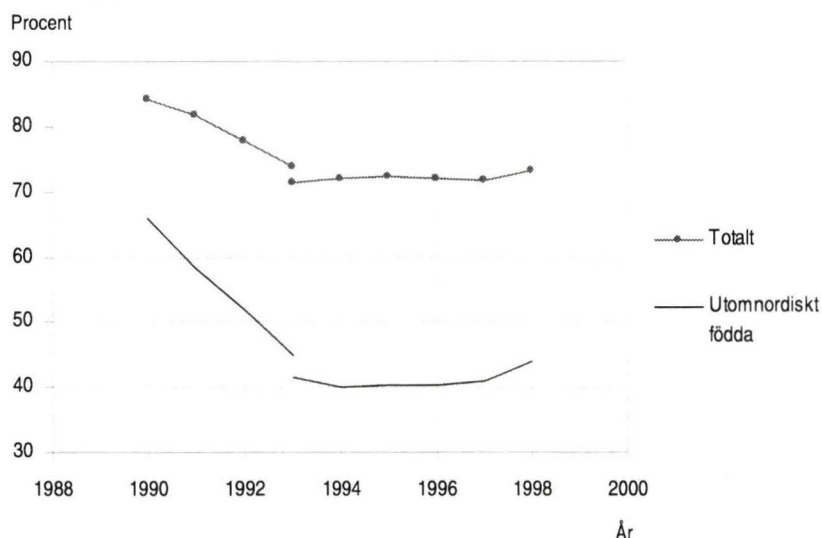
Redan i början av nittioalet – när sysselsättningen var som högst – var andelen förvärvsarbetande lägre bland de utomnordiskt födda än bland de som var födda i Sverige. Förvärvsintensiteten för hela befolkningen var 1990 drygt 84 procent, medan motsvarande andel för personer födda utanför Norden var knappt 66 procent. Nedgången i antalet sysselsatta under de första åren av nittioalet slog också mycket hårdare mot de utrikes födda än mot resten av befolkningen. År 1993 hade den totala andelen förvärvsarbetande minskat till 71 procent. För de utomnordiskt födda var andelen 41 procent – en minskning med 25 procentenheter på tre år.

Men även om nedgången i förvärvsintensitet fortsatte för de utomnordiska invandrarna ytterligare ett år, ökade sedan andelen förvärvsarbetande konstant under resten av nittioalet – även när förvärvsintensiteten för hela befolkningen gick ned något under åren 1996 och 1997. Under 1998 ökade andelen utomnordiska förvärvsarbetande från 40,8 till 44,0 procent, vilket var mer än för andelen av den totala befolkningen, som endast ökade med 1,6 procentenheter.

Även om en stor del av ökningen på över 22 000 utomnordiskt födda förvärvsarbetande skedde i storstadsområdena, var ökningen procentuellt sett

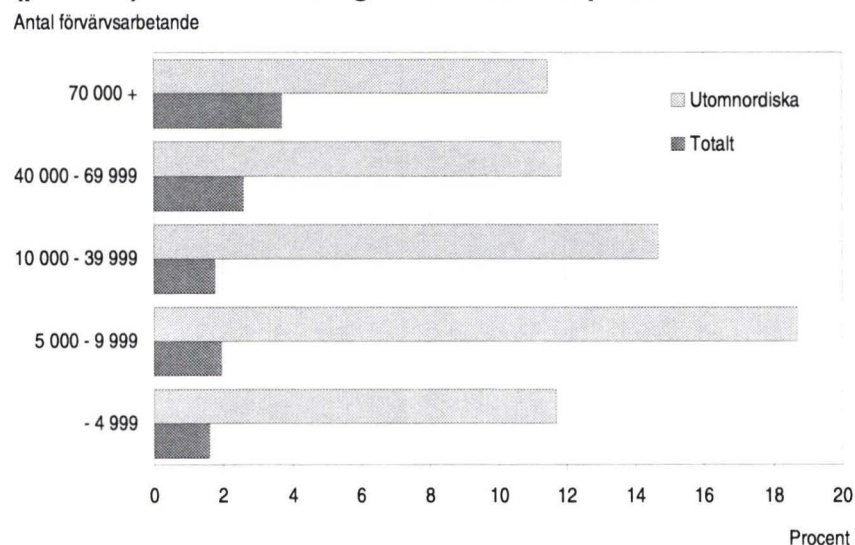
störst i de medelstora lokala arbetsmarknaderna. I LA med 5 000-9 999 förvärvsarbetande ökade antalet utomnordiska sysselsatta med omkring 19 procent, som framgår av diagram 23. Också i LA med upp till 40 000 sysselsatta var ökningen stor – antalet utomnordiskt födda förvärvsarbetande ökade med 15 procent. I större LA och i de allra minsta låg förändringen närmare riksgenomsnittet på knappa 12 procent.

Diagram 22. Förvärvsintensitet 20-64 år (procent) efter födelseregion 1990-1998

För hela befolkningen var trenden snarare den att den absoluta såväl som den procentuella ökningen var störst i de största lokala arbetsmarknaderna. I LA med 70 000 förvärvsarbetande eller fler ökade det totala antalet förvärvsarbetande med nära fyra procent. I de minsta LA var ökningen mindre än två procent.

Diagram 23. Förändring av antalet förvärvsarbetande 1997-1998 (procent) efter födelseregion och storlek på LA

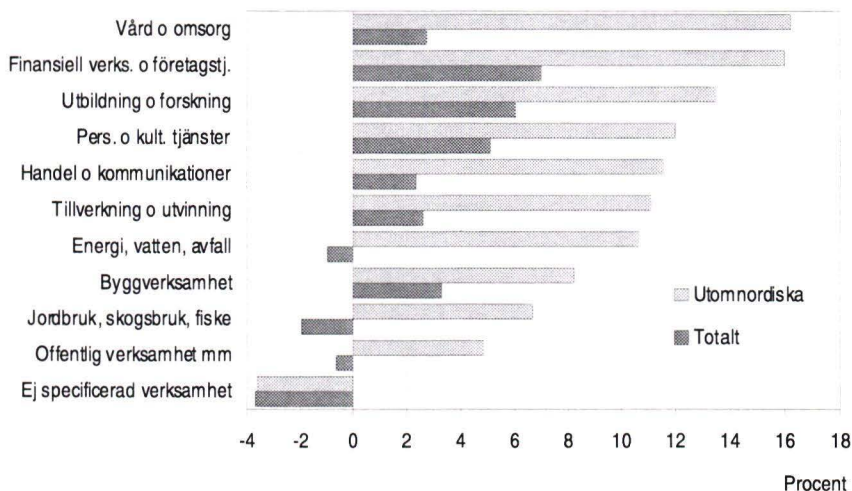

Ökningen i antalet utomnordiska förvärvsarbetande var också olika stor i olika näringsgrenar. Inom vården ökade antalet med över 5 000 personer, motsvarande 16 procent, medan den totala ökningen av antalet sysselsatta inom näringsgrenen var knappt 3 procent. Antalet utomnordiska invandrare ökade – som framgår av diagram 24 – procentuellt sett nästan lika mycket inom finansiell verksamhet och företagstjänster. Sett till hela arbetsmarknaden var detta också den näringsgren som ökade mest. Även inom näringsgrenar där det

totala antalet sysselsatta minskade under 1998, som energi, vatten, avfall, offentlig verksamhet samt jordbruk, skogsbruk och fiske, ökade antalet förvärvsarbetande födda utanför Norden. Inom övriga näringsgrenar följde ökningen i stort sett mönstret för den totala arbetsmarknaden, förutom att de relativa ökningarna var större.

Diagram 24. Förändring av antalet förvärvsarbetande 1997-1998 (procent) efter födelseregion och näringsgren

Näringsgren

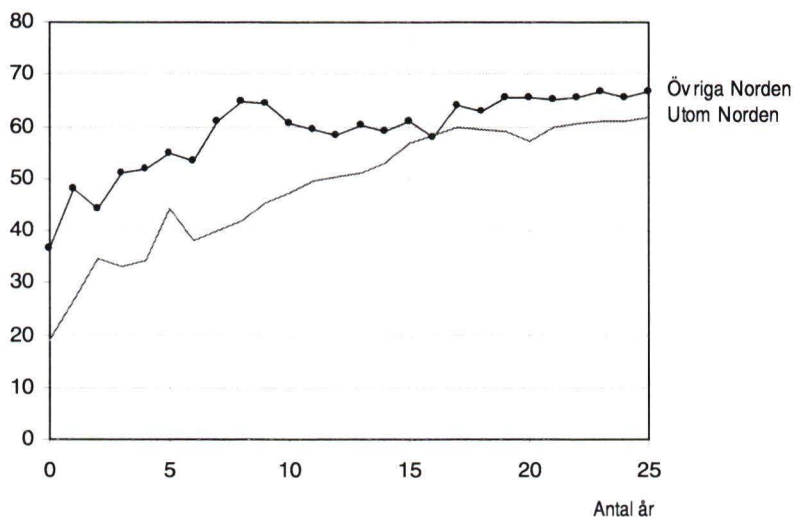

Hur stor andel av de utrikes födda som förvärvsarbetar beror till stor del av hur länge de har vistats i Sverige. I diagram 25 och 26 redovisas förvärvsintensiteterna för utrikes födda kvinnor och män efter hur länge de har befunnit sig i landet.

Mindre än 40 procent av männen födda i övriga Norden hade förvärvsarbete under det första året i landet. Efter fem år hade 55 procent arbete och efter åtta år hade 65 procent arbete. De nordiskt födda männen som befunnit sig längre än så i landet hade i stort sett samma – eller t.o.m. lägre – förvärvsintensitet.

Diagram 25. Förvärvsintensitet 20-64 år (procent) för män efter födelseregion och antal år i landet

Procent

För män födda utanför Norden var andelen förvärvsarbetande endast 20 procent under det första året i Sverige. För de som varit fem år i landet uppgick förvärvsintensiteten till 44 procent och bland de med tio år i landet uppgick den till 47 procent. För denna grupp är tendensen en svag men tydlig ökning i andel

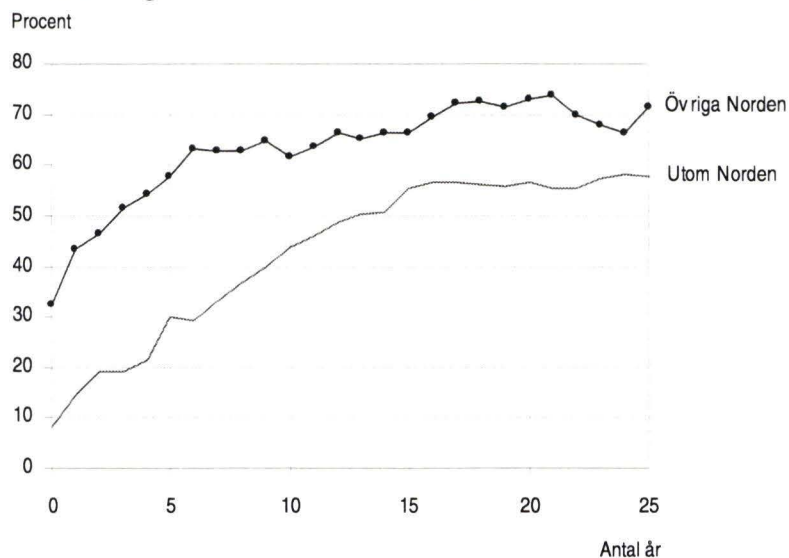
sysselsatta ju längre de befunnit sig i Sverige. Efter 25 år skiljer sig förvärvsintensiteten endast 5 procentenheter från den för de nordiskt födda.

För kvinnor födda i något annat nordiskt land var andelen med ett arbete under det första året i Sverige strax över 30 procent. Efter fem år hade andelen ökat till närmare 58 procent och efter ytterligare fem år till ca 62 procent.

Förvärvsintensiteten var högst bland de nordiska kvinnorna som varit i landet i drygt tjugo år, med en nivå på nära 74 procent.

Andelen kvinnor födda utanför de nordiska länderna har en betydligt lägre andel förvärvsarbetande. Under det första året i landet har mindre än var tionde arbete. Efter fem år har andelen ökat till 30 procent och når i princip taket efter femton år, då omkring 55 procent förvärvsarbetar. Utomnordiska kvinnor som varit i Sverige längre än så har inte markant högre förvärvsintensiteter.

Diagram 26. Förvärvsintensitet 20-64 år (procent) för kvinnor efter födelseregion och antal år i landet

Invandrare är inom flera näringsgrenar överrepresenterade som egna företagare. Även om andelen företagare totalt sett är större för förvärvsarbetande i Sverige (11 procent) än för förvärvsarbetande födda utanför Norden (8 procent), är andelarna invandrarföretagare större inom bl.a. personliga och kulturella tjänster, handel och kommunikationer samt finansiell verksamhet och företagstjänster. Diagram 27 visar att andelen företagare inom personliga och kulturella tjänster är 22 procent bland förvärvsarbetande födda utanför Norden, medan den endast är omkring 10 procent för svenskfödda och personer födda i andra nordiska länder.

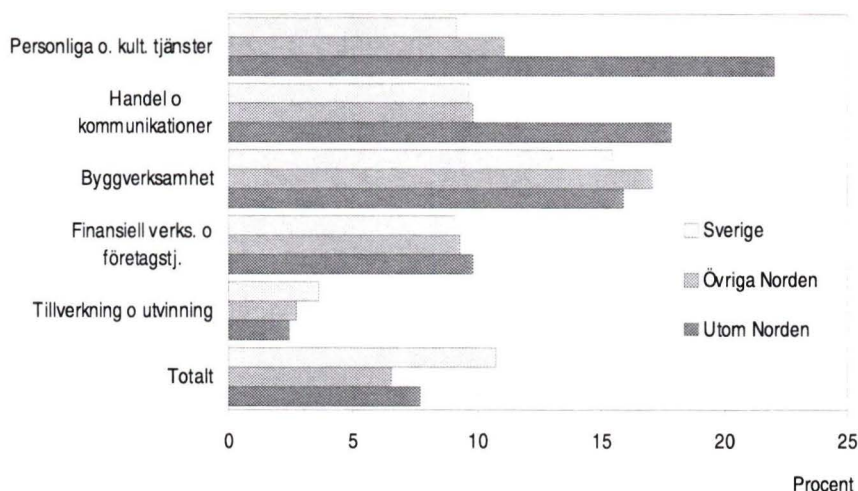
Även inom handel och kommunikationer är andelen företagare hög bland utomnordiska invandrare – 18 procent mot under 10 för övriga. Även inom byggverksamhet och finansiell verksamhet är andelen företagare med utomnordisk bakgrund större än för svenskfödda. Inom byggbranschen rör det sig dock om mindre än 600 personer, att jämföra med nära 32 000 byggföretagare födda i Sverige. Att andelen invandrarföretagare totalt sett är mindre än andelen svenskfödda, beror till största delen på att det totala antalet förvärvsarbetande är betydligt större inom de branscher där svenska företagare dominerar. I tabell 4 i tabellbilagan redovisas andelen egna företagare inom samtliga branscher efter födelseregion.

Mer än tre fjärdedelar av alla förvärvsarbetande med utomnordiskt födelseland arbetade 1998 i någon av de tio största lokala arbetsmarknaderna. Totalt sett var

det under 60 procent av alla förvärvsarbetande som var sysselsatta i något av dessa LA. Stockholms LA – den största i landet – sysselsatte 42 procent av de utomnordiskt födda förvärvsarbetande.

Diagram 27. Andel egna företagare 1998 efter födelseregion och vissa näringsgrenar

Näringsgren

Bland dessa tio LA var också förvärvsintensiteten högst i Stockholm, med en andel utomnordiska förvärvsarbetande på 48,3 procent. Främst de båda skånska LA – Malmö och Helsingborg – men även Örebro LA låg under riksgenomsnittet för förvärvsintensiteten för invandrare, medan de övriga bland de tio största låg omkring eller strax under.

Tablå 5. Förvärvsintensiteter 20-64 år (procent) i lokala arbetsmarknader med över 70 000 förvärvsarbetande

Lokal arbetsmarknad	Förvärvsarbetande 20-64 år			
	Antal		Andel	
	Totalt	Utomnordiska	Totalt	Utomnordiska
Stockholms LA	974 105	91 013	74,7	48,3
Göteborgs LA	367 965	26 866	72,0	40,7
Malmö LA	254 757	21 144	68,6	38,0
Helsingborgs LA	117 124	6 999	70,2	37,5
Linköpings LA	101 979	4 030	72,8	41,7
Örebro LA	89 272	3 587	73,8	37,7
Trollhättans LA	77 693	2 873	74,4	41,4
Skövde LA	76 049	2 366	75,6	44,8
Borås LA	73 568	3 475	76,3	44,7
Västerås LA	72 833	3 939	71,8	41,6
Riket	3 782 780	217 346	73,3	44,0

Expanderande och stagnerande regioner

1990 utgjorde slutet på den långa högkonjunkturen under 1980-talet med 4,5 miljoner personer i förvärvsarbete. Därefter förändrades arbetsmarknaden i Sverige dramatiskt. Under åren 1991-1993 minskade antalet förvärvsarbetande med 600 000 personer, vilket motsvarar en nedgång med 14 procent. Åren 1994 och 1995 inföll en återhämtningsfas, då antalet förvärvsarbetande ökade med drygt 100 000. Efter denna inföll en stagnationsperiod under åren 1996 och 1997, då antalet sysselsatta minskade med några tiotusental personer. 1998 vände sysselsättningen uppåt igen och ökade med 117 000 personer. Se diagram 1 på sidan 3. Nedgången i antalet förvärvsarbetande 1990-1993 men framför allt återhämtningen under perioden 1994-1998 fördelades ojämnt mellan olika typer av lokala arbetsmarknader (LA) och i olika delar i landet.

Utvecklingen i olika stora lokala arbetsmarknader

Tablå 6 visar den procentuella förändringen av antalet sysselsatta 1990-1993 och 1994-1998 i olika typer av lokala arbetsmarknader (LA). Jämförelsen mellan antalet förvärvsarbetande 1990 och 1993 visar storleken på nedgången i antalet förvärvsarbetande under lågkonjunkturen medan jämförelsen mellan 1994 och 1998 visar storleken på återhämtningen efter bottenåret 1993.

Tablå 6. Sysselsättningsutvecklingen 1990-1998 efter typ av lokal arbetsmarknad

Typ av lokal arbetsmarknad	Förändring av antal förvärvsarbetande i %		Antal förvärvs- arbetande 1998	Antal lokala arbetsmark- nader 1998
	1990-1993	1993-1998		
Riket	-14	5	3 918 678	100
- Storstads LA	-13	9	1 680 687	3
- Riket utanför storstadsLA	-15	2	2 237 991	97
LA med mer än 50 000 förv.arb.	-14	3	1 244 821	17
- LA med universitet	-12	4	370 918	5
- LA som saknar universitet	-15	2	873 903	12
LA med 25 000-49 999 förv.arb.	-14	2	310 144	8
LA med 10 000-24 999 förv.arb.	-16	0	477 088	29
LA med 5 000-9 999 förv.arb.	-16	0	127 629	17
LA med - 4 999 förv.arb.	-17	1	78 309	26

Sysselsättningsnedgången i riket 1990-1993 var 14 procent. Den var något mindre i storstads-LA och något högre i LA utanför storstadsområdena. Den största minskningen drabbade lokala arbetsmarknader med färre än 25 000 förvärvsarbetande. I dessa var minskningen av antalet sysselsatta 16-17 procent.

Utvecklingen av antalet sysselsatta 1993-1998 visar på en återhämtning med 5 procent i riket. I storstads-LA ökade sysselsättningen med 9 procent medan den i LA utanför storstadsområdena var 2 procent. I små LA skedde i de närmaste ingen återhämtning alls under den aktuella perioden.

Regionala skillnader i sysselsättningsutvecklingen

I tablå 7 jämförs sysselsättningsutvecklingen under perioden för olika typer av lokala arbetsmarknader fördelade efter de tre landsdelarna Götaland, Svealand och Norrland.

Nedgången i sysselsättningen 1990-1993 var totalt sett ungefär lika stor i alla landsdelar. Minskningen var 13-14 procent. Däremot varierade storleken på återhämtningen under perioden 1993-1998 med mellan 0 och 7 procent, där Svealand svarade för en ökning med 7 procent, Götaland med 5 och Norrland med 0 procent.

Tablå 7. Sysselsättningsutvecklingen 1990-98 regionalt fördelad

Landsdel Typ av lokal arbets- marknad	Förändring av antal för- värvsarbetande i %		Antal för- värvsarbet- ande 1998	Antal lokala arbetsmark- nader 1998
	1990-1993	1993-1998		
Riket	-14	5	3 918 678	100
- StorstadsLA	-13	9	1 680 687	3
- Riket utanför stors- tadsLA	-15	2	2 237 991	97
Götaland totalt	-14	5	1 842 584	37
- Storstads LA	-14	8	648 057	2
- Götaland utanför stors- tadsLA	-14	3	1 194 527	35
LA med mer än 50 000 förv.arb.	-15	3	720 052	9
- LA med universitet	-13	5	162 168	2
- LA som saknar univer- sitet	-15	2	557 884	7
LA med färre än 50 000 förv.arb.	-14	3	474 475	26
Svealand totalt	-13	7	1 569 048	27
- Storstads LA	-12	10	1 032 630	1
- Svealand utanför stors- tadsLA	-16	1	536 418	26
LA med mer än 50 000 förv.arb.	-14	2	286 154	4
- LA med universitet	-13	2	147 619	2
- LA som saknar univer- sitet	-15	2	138 535	2
LA med färre än 50 000 förv.arb.	-19	0	268 431	22
Norrland totalt	-14	0	507 046	36
LA med mer än 50 000 förv.arb.	-13	2	238 615	4
- LA med universitet	-10	6	61 131	1
- LA som saknar univer- sitet	-14	1	177 484	3
LA med färre än 50 000 förv.arb.	-15	-2	268 431	32

I Götaland var minskningen i antalet förvärvsarbetande 1990-1993 densamma som i riket d.v.s 14 procent. Även återhämtningen uppgick till samma nivå som för riket d.v.s. 5 procent. Nedgången 1990-1993 fördelad på olika LA-typer varierade med mellan 13 och 15 procent medan uppgången 1994-1998 varierade med mellan 2-8 procent. Storstads-LA d.v.s. Göteborgs och Malmö LA hade den största uppgången med 8 procent medan LA med minst 50 000 förvärvsarbetande utan universitet ökade antalet sysselsatta med 2 procent. De minsta lokala arbetsmarknaderna minskade sysselsättningen med 14 procent och återhämtningen uppgick till 3 procent. Götaland hade den jämnaste sysselsättningsutvecklingen i olika LA-typer.

Svealand hade som helhet den bästa utvecklingen av de tre landsdelarna. Sysselsättningsminskningen 1990-1993 uppgick till 13 procent, vilket var något lägre jämfört med övriga landsdelar. Återhämtningen 1994-1998 uppgick till 7 procent, vilket var den största sysselsättningsökningen bland de tre landsdelarna. Fördelningen var dock ojämn inom landsdelen. Stockholms LA, som omfattar två tredjedelar av antalet sysselsatta i Svealand, hade en gynnsam utveckling medan övriga Svealand hade en utveckling som liknade den i Norrland. Minskningen i sysselsättningen 1990-1993 för Svealand utanför Stockholms LA uppgick till 16 procent och uppgången 1994-1998 var endast 1 procent. Detta kan jämföras med en minskning 1990-1993 i Stockholms LA med 12 procent och en uppgång 1994-1998 med 10. I den minsta LA-typen med färre än 50 000 förvärvsarbetande var tillbakagången 19 procent jämfört med 15 procent i Norrland och 14 procent i Götaland. Ingen återhämtning i antalet sysselsatta skedde i LA-typen under perioden 1994-1998, vilket ska jämföras med 3 procent i Götaland och -2 procent i Norrland.

I Norrland som helhet var nedgången måttlig medan återhämtningen ännu inte kommit igång. I norrländska LA med färre än 50 000 förvärvsarbetande fortsatte nedgången i antalet förvärvsarbetande även under perioden 1994-1998. Minskningen uppgick till 2 procent. Norrlands utveckling liknade den i Svealand utanför Stockholms LA. Umeå LA hade en gynnsam utveckling, som var bland de starkaste i landet. Nedgången var 10 procent medan uppgången var 6 procent..

Sysselsättningsutvecklingen 1990-1998 i lokala arbetsmarknader

Den totala sysselsättningsförändringen under perioden 1990-1998 i lokala arbetsmarknader anges i karta 2 i kartbilagan.

Endast Perstorps LA ökade sin sysselsättning under perioden. Gislaved, Stockholm och Umeå LA hade den lägsta nedgången med -2 till -5 procent. De LA som hade den sämsta utvecklingen var Hällefors, Filipstad och Hagfors, som minskade antalet förvärvsarbetande med 28 till 30 procent.

I Götaland hade förutom Perstorps och Gislaveds LA även Jönköpings, Värnamo och Göteborgs LA en gynnsam utveckling. De minskade sysselsättningen med ca 6 procent under perioden. Hultsfreds och Västerviks LA hade den sämsta sysselsättningsutvecklingen i Götaland med en nedgång på 24 respektive 18 procent.

I Svealand hade förutom Stockholms LA endast Vansbro och Örebro LA bättre utvecklingen än riket. Sysselsättningsminskningen var 8 respektive 9 procent. Förutom Hällefors, Filipstads och Hagfors hade Laxå, Köpings och Eskilstuna LA den sämsta utvecklingen. De minskade sysselsättningen med ca 20 procent under perioden.

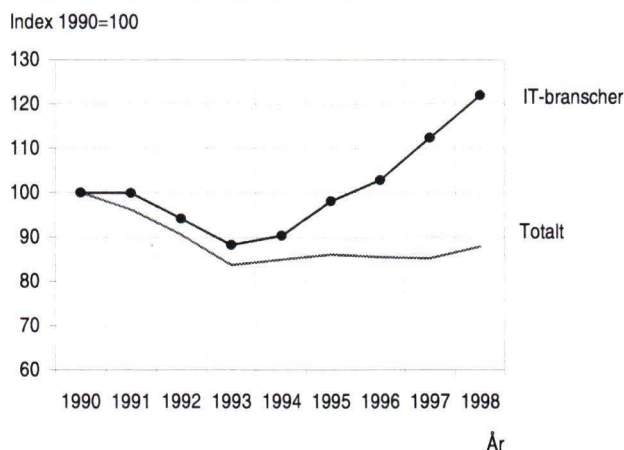
I Norrland hade, som nämnts tidigare Umeå LA den bästa utvecklingen. Därefter kom Sorsele och Åre LA som hade något bättre utveckling än riksgenomsnittet med 7 respektive 9 procents sysselsättningsminskning. Härnösands, Arvidsjaurs, Pajala, Haparanda, Strömsunds, Åsele, Gällivare och Söderhamns LA hade alla en sysselsättningsminskning med 21-23 procent.

IT-branschen

Under senare delen av nittiotalet har IT-branschen varit en av de snabbast växande i Sverige. Det finns ingen officiell definition av vad som egentligen är IT-branschen. De flesta företag använder på något sätt informationsteknik i denna framställning innebär IT-branschen – enligt en definition av NUTEK – s.k. IT-relaterade tjänsteföretag med verksamhet i handel med IT-varor, telekommunikation samt datakonsulter och dataservice. Se tabell 5 i bilagan för en fullständig förteckning över de näringsgrenar som ingår.

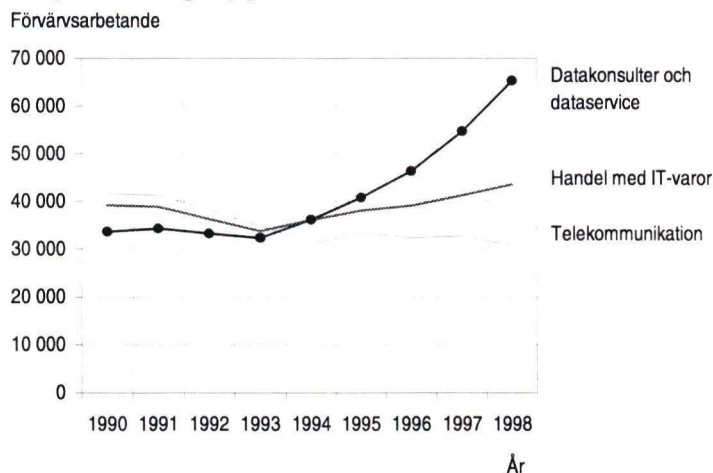
Under den allmänna nedgången i början av årtiondet gick även antalet sysselsatta inom IT-branschen ned, men inte riktigt lika mycket som det totala antalet förvärvsarbetande. Mellan 1993 och 1998 ökade antalet förvärvsarbetande inom IT-branschen med 38 procent, medan den totala sysselsättningen under samma period inte ökade med mer än fem procent. Som framgår av diagram 28 ökade antalet förvärvsarbetande inom IT-branschen med omkring åtta procent årligen, förutom under 1996.

Diagram 28. Utveckling av antalet förvärvsarbetande inom IT-branschen och totalt 1990-98.

Även om det totala antalet förvärvsarbetande inom IT-branschen ökade kraftigt från 1993, bidrog inte alla delar lika mycket till uppgången. Av diagram 29 kan utläsas att antalet sysselsatta inom telekommunikationsområdet efter nedgången i början av nittiotalet var i stort sett oförändrat. Antalet förvärvsarbetande 1998 var t.o.m. något mindre än 1994.

Diagram 29. Antalet förvärvsarbetande inom IT-branschen fördelat på undergrupper 1990-98.

Istället var det datakonsulter och dataservice som stod för huvuddelen av uppgången. Nedgången mellan 1990 och 1993 var för denna grupp ytterst

marginell och mellan 1993 och 1998 ökade antalet förvärvsarbetande med 33000 personer, vilket var en fördubbling. Den tredje delgruppen, handel med IT-varor, ökade också, men inte i lika hög grad. Mellan 1993 och 1998 steg antalet förvärvsarbetande med knappt 10 000, motsvarande en ökning på 29 procent.

Nästan hälften av alla sysselsatta inom IT-branschen arbetar i Stockholms lokala arbetsmarknad. Ytterligare nära en femtedel arbetar i Göteborgs eller Malmö LA. Därmed återfinns två tredjedelar av IT-branschens förvärvsarbetande i någon av de tre storstadsregionerna. Förutom Linköpings och Sundsvalls LA har inga andra regioner mer än två procent av det totala antalet sysselsatta i IT-branschen. Som framgår av tablå 8 nedan, är det i huvudsak i större lokala arbetsmarknader med universitet eller högskolor som återstoden av de sysselsatta arbetar. Medan antalet förvärvsarbetande i Stockholms LA är närmare 68 000, arbetar mindre än 2 000 vardera i LA som Karlskrona, Örebro och Jönköping.

Tablå 8. Antal förvärvsarbetande inom IT-branschen i LA med mer än en procent av rikets antal 1998

Lokal arbetsmarknad	Handel med IT-varor	Telekommunikation	Datakonsulter och dataservice	Totalt	Andel av riket (procent)
Stockholm	23190	11688	32756	67634	48,4
Göteborg	4390	3016	7600	15006	10,7
Malmö	3116	1905	4217	9238	6,6
Linköping	1013	315	2279	3607	2,6
Sundsvall	461	1522	905	2888	2,1
Västerås	689	476	1407	2572	1,8
Karlstad	498	703	1266	2467	1,8
Helsingborg	926	613	923	2462	1,8
Luleå	373	917	789	2079	1,5
Karlskrona	184	678	1065	1927	1,4
Örebro	586	667	648	1901	1,4
Jönköping	494	592	802	1888	1,4
Växjö	656	320	783	1759	1,3
Norrköping	531	670	528	1729	1,2

Totalt 41 procent av de förvärvsarbetande inom IT-branschen har någon form av teknisk eller naturvetenskaplig utbildning, vilket därmed är den viktigaste enskilda utbildningsinriktningen inom näringsgrenen. Men nivån på utbildningen skiljer sig åt mellan branschens olika delar. I diagram 30 nedan redovisas utbildningsnivån för tekniker och naturvetare inom IT-branschens undergrupper.

Den största andelen högskoleutbildade tekniker och naturvetare återfinns inom datakonsulter och dataservice, med nära 30 procent. Andelen gymnasialt utbildade tekniker och naturvetare var omkring 11 procent. Inom telekommunikation och handel med IT-varor är andelarna högskoleutbildade ungefär lika stora. Det som skiljer dessa båda grupper åt är andelen gymnasialt utbildade. Andelen gymnasieutbildade naturvetare och tekniker är 33 procent inom telekommunikation, men bara 23 procent inom handel med IT-varor.

Informationsteknologi är en bransch som domineras av de yngre. Över en tredjedel av alla förvärvsarbetande inom branschen är mellan 25 och 34 år. Endast åtta procent är 55 år eller äldre. Dessutom är en övervägande del av alla som arbetar inom IT-branschen män. Endast 29 procent är kvinnor, mot 71 procent män. Andelen kvinnor bland 30-34-åringar är något högre (31 procent),

men betydligt lägre bland förvärvsarbetande 50-55 år, där endast 23 procent är kvinnor. Se diagram 31.

Diagram 30. Andel tekniker och naturvetare inom IT-branschen fördelad efter undergrupper och utbildningsnivå 1998, procent.

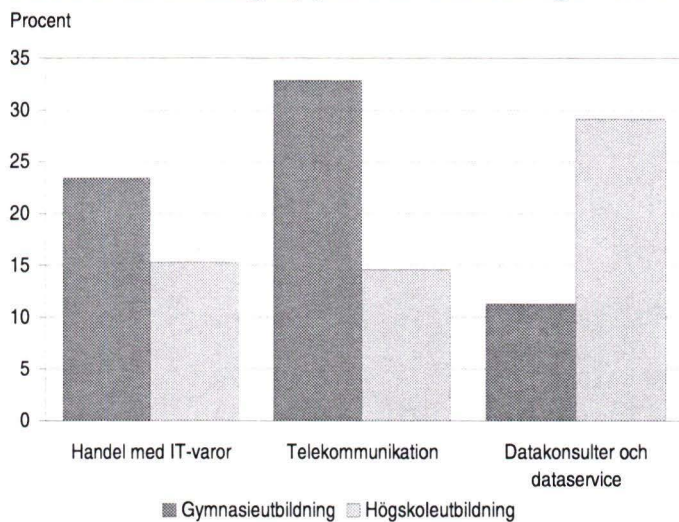
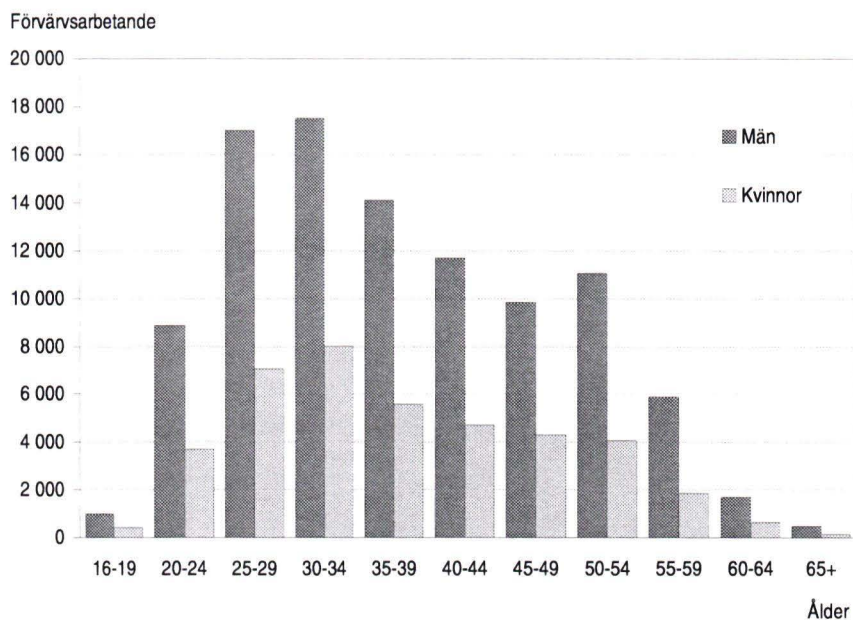

Diagram 31. Antal förvärvsarbetande inom IT-branschen fördelade efter ålder och kön 1998.

Tabeller

Tabell 1. Lokala arbetsmarknader enligt 1998 års indelning

Local labour markets after the reorganisation of 1998

Lokal arbetsmarknad	Ingående kommuner			
Stockholm	Stockholm	Salem	Nacka	Uppsala
	Upplands-Väsby	Haninge	Sundbyberg	Tierp
	Vallentuna	Tyresö	Solna	Enköping
	Österåker	Upplands-Bro	Lidingö	Östhammar
	Värmdö	Nykvarn	Vaxholm	Gnesta
	Järfälla	Täby	Norrtälje	Strängnäs
	Ekerö	Danderyd	Sigtuna	Trosa
	Huddinge	Sollentuna	Nynäshamn	Heby
	Botkyrka	Södertälje	Håbo	
Nyköping-Oxelösund	Nyköping	Oxelösund		
Katrineholm	Katrineholm	Vingåker		
Eskilstuna	Eskilstuna	Flen		
Linköping	Linköping	Åtvidaberg	Mjölby	Boxholm
	Kinda	Motala	Ödeshög	Vadstena
Norrköping	Norrköping	Finspång	Valdemarsvik	Söderköping
Gislaved	Gislaved	Gnosjö	Hylte	Tranemo
Jönköping	Jönköping	Mullsjö	Habo	Vaggeryd
	Aneby			
Nässjö-Eksjö	Nässjö	Eksjö		
Värnamo	Värnamo			
Vetlanda	Vetlanda	Sävsjö		
Tranås	Tranås	Ydre		
Älmhult	Älmhult	Osby		
Markaryd	Markaryd			
Växjö	Växjö	Lessebo	Tingsryd	Alvesta
	Uppvidinge			
Ljungby	Ljungby			
Hultsfred	Hultsfred			
Emmaboda	Emmaboda			
Kalmar	Kalmar	Mörbylånga	Nybro	Borgholm
	Torsås			
Oskarshamn	Oskarshamn	Högsby	Mönsterås	
Västervik	Västervik			
Vimmerby	Vimmerby			
Gotland	Gotland			
Olofström	Olofström	Karlshamn		
Karlskrona	Karlskrona	Ronneby		
Perstorp	Perstorp			
Malmö	Malmö	Lomma	Ystad	Hörby
	Staffanstorp	Svedala	Trelleborg	Eslöv
	Burlov	Skurup	Kävlinge	Höör
	Vellinge	Lund	Sjöbo	
Helsingborg	Helsingborg	Åstorp	Ängelholm	Båstad
	Bjuv	Landskrona	Svalöv	
	Klippan	Höganäs	Örkelljunga	
Kristianstad	Kristianstad	Bromölla	Hässleholm	Sölvesborg
	Östra Göinge			
Simrishamn-Tomelilla	Simrishamn	Tomelilla		
Halmstad	Halmstad	Laholm		
Falkenberg	Falkenberg			
Varberg	Varberg			
Bengtsfors	Bengtsfors	Dals-Ed		
Göteborg	Göteborg	Öckerö	Lerum	Alingsås
	Kungsbacka	Stenungsund	Bollebygd	Tjörn
	Härryda	Orust	Möndal	Vårgårda
	Partille	Äle	Kungälv	
Lysekil	Lysekil	Sotenäs		
Strömstad	Strömstad	Tanum		
Trollhättan	Trollhättan	Lilla Edet	Vänersborg	Färgelanda
	Grästorp	Uddevalla	Munkedal	Mellerud
Borås	Borås	Svenljunga	Herrljunga	Ulricehamn
	Mark			
Lidköping-Götene	Lidköping	Vara	Götene	Essunga
Skövde	Skövde	Mariestad	Tidaholm	Töreboda
	Karlsborg	Skara	Falköping	
	Tibro	Hjo	Gullspång	
Torsby	Torsby	Sunne		
Munkfors	Munkfors			
Årjäng	Årjäng			

Lokal arbetsmarknad		Ingående kommuner		
Karlstad	Karlstad	Hammarö	Forshaga	Grums
Kristinehamn	Kil			
Filipstad	Kristinehamn			
Hagfors	Filipstad			
Arvika	Hagfors			
Säffle	Arvika	Eda		
Laxå	Säffle	Åmål		
Hällefors	Laxå			
Örebro	Hällefors			
	Örebro	Hallsberg	Nora	Askersund
Karlskoga	Lekeberg	Kumla	Lindesberg	
Västerås	Karlskoga	Storfors	Degerfors	
Fagersta	Västerås	Surahammar	Hallstahammar	Sala
Köping	Fagersta	Skinnskatteberg	Norberg	
Vansbro	Köping	Kungsör	Arboga	
Malung	Vansbro			
Älvdalen	Malung			
Mora	Älvdalen			
Falun-Borlänge	Mora	Orsa		
	Falun	Borlänge	Leksand	Säter
Avesta	Rättvik	Gagnef		
Ludvika	Avesta	Hedemora		
Hofors	Ludvika	Ljusnarsberg	Smedjebacken	
Ljusdal	Hofors			
Gävle	Ljusdal			
Söderhamn	Gävle	Älvkarleby	Sandviken	Ockelbo
Bollnäs	Söderhamn			
Hudiksvall	Bollnäs	Ovanåker		
Ånge	Hudiksvall	Nordanstig		
Härnösand	Ånge			
Sundsvall	Härnösand			
Kramfors	Sundsvall	Timrå		
Sollefteå	Kramfors			
Örnsköldsvik	Sollefteå			
Strömsund	Örnsköldsvik			
Åre	Strömsund			
Härjedalen	Åre			
Östersund	Härjedalen	Bräcke	Krokom	Berg
	Östersund			
Storuman	Ragunda			
Sorsele	Storuman			
Dorotea	Sorsele			
Vilhelmina	Dorotea			
Åsele	Vilhelmina			
Umeå	Åsele	Bjurholm	Robertsfors	Vännäs
	Umeå	Vindeln		
Lycksele	Nordmaling	Malå		
Skellefteå	Lycksele	Norsjö		
Arvidsjaur	Skellefteå			
Arjeplog	Arvidsjaur			
Jokkmokk	Arjeplog			
Överkalix	Jokkmokk			
Kalix	Överkalix			
Övertorneå	Kalix			
Pajala	Övertorneå			
Gällivare	Pajala			
Älvsbyn	Gällivare			
Luleå	Älvsbyn			
Haparanda	Luleå	Piteå	Boden	
Kiruna	Haparanda			
	Kiruna			

Tabell 2. Antal förvärvsarbetande 1998 och förändring från 1993 efter LA och kön

Number of employed 1998 and change from 1993, by local labour market and sex

Lokal arbetsmarknad	Antal förvärvsarbetande 1998			Förändring 1993-1998		
	Totalt	Män	Kvinnor	Totalt	Män	Kvinnor
Stockholm	1 032 630	531 385	501 245	97 574	63 658	33 916
Nyköping-Oxelösund	24 777	13 118	11 659	-361	114	-475
Katrineholm	17 471	9 188	8 283	292	614	-322
Eskilstuna	42 410	22 241	20 169	31	1 107	-1 076
Linköping	104 581	56 395	48 186	4 212	4 416	-204
Norrköping	68 951	36 934	32 017	-838	901	-1 739
Gislaved	32 254	18 524	13 730	3 296	2 218	1 078
Jönköping	69 148	37 260	31 888	6 295	4 782	1 513
Nässjö-Eksjö	21 143	11 403	9 740	300	599	-299
Värnamo	16 633	8 568	8 065	1 145	979	166
Vetlanda	15 932	9 119	6 813	266	513	-247
Tranås	9 287	5 053	4 234	698	613	85
Älmhult	12 640	6 928	5 712	397	289	108
Markaryd	4 608	2 724	1 884	163	263	-100
Växjö	57 587	31 201	26 386	3 391	2 712	679
Ljungby	13 041	7 247	5 794	545	517	28
Hultsfred	6 233	3 474	2 759	-406	-129	-277
Emmaboda	4 788	2 941	1 847	160	184	-24
Kalmar	47 006	24 480	22 526	-269	497	-766
Oskarshamn	20 581	11 402	9 179	1 063	1 021	42
Västervik	15 251	7 844	7 407	-557	36	-593
Vimmerby	6 613	3 654	2 959	441	379	62
Gotland	24 171	12 521	11 650	-142	99	-241
Olofström	21 059	11 859	9 200	322	576	-254
Karlskrona	38 234	20 068	18 166	1 709	1 121	588
Perstorp	4 322	2 641	1 681	702	469	233
Malmö	264 376	137 050	127 326	13 311	10 119	3 192
Helsingborg	117 261	62 289	54 972	2 589	3 504	-915
Kristianstad	70 035	37 223	32 812	2 475	2 786	-311
Simrishamn-Tomelilla	12 225	6 397	5 828	217	299	-82
Halmstad	45 134	23 826	21 308	1 772	1 829	-57
Falkenberg	15 619	8 278	7 341	-96	217	-313
Varberg	21 800	11 382	10 418	361	532	-171
Bengtsfors	7 112	3 758	3 354	95	62	33
Göteborg	383 681	200 908	182 773	34 259	23 481	10 778
Lysekil	9 928	5 326	4 602	691	517	174
Strömstad	9 067	4 584	4 483	762	367	395
Trollhättan	79 345	41 913	37 432	3 394	3 390	4
Borås	74 181	37 590	36 591	-54	789	-843
Lidköping-Götene	30 549	17 191	13 358	777	1 324	-547
Skövde	78 963	42 475	36 488	-278	1 310	-1 588
Torsby	10 778	5 495	5 283	-46	126	-172
Munkfors	1 927	1 086	841	-70	56	-126
Ärjäng	3 894	1 923	1 971	383	223	160
Karlstad	56 235	29 750	26 485	-420	898	-1 318
Kristinehamn	10 243	5 676	4 567	149	328	-179
Filipstad	4 544	2 325	2 219	-434	-134	-300
Hagfors	5 253	2 819	2 434	-500	-143	-357
Arvika	13 635	7 358	6 277	99	501	-402
Säffle	11 911	6 404	5 507	-254	61	-315
Laxå	3 320	1 982	1 338	10	79	-69
Hällefors	2 909	1 578	1 331	-263	-46	-217
Örebro	91 384	47 819	43 565	3 662	3 883	-221
Karlskoga	20 182	10 881	9 301	304	525	-221
Västerås	75 377	40 448	34 929	2 367	2 642	-275
Fagersta	9 732	5 289	4 443	-168	237	-405
Köping	19 525	10 899	8 626	-637	96	-733
Vansbro	3 003	1 593	1 410	279	204	75
Malung	5 261	2 755	2 506	232	244	-12
Älvdalen	3 067	1 597	1 470	49	90	-41
Mora	11 705	6 138	5 567	-355	-81	-274
Falun-Borlänge	63 158	33 100	30 058	848	1 701	-853
Avesta	16 357	9 042	7 315	-206	382	-588
Ludvika	17 605	9 471	8 134	206	521	-315
Hofors	4 743	2 737	2 006	85	152	-67
Ljusdal	7 600	3 870	3 730	-104	45	-149
Gävle	63 800	34 119	29 681	1 758	2 184	-426
Söderhamn	11 356	6 050	5 306	-550	46	-596
Bollnäs	16 089	8 292	7 797	246	489	-243
Hudiksvall	19 307	10 132	9 175	-85	351	-436

Lokal arbetsmarknad	Antal förvärvsarbetande 1998			Förändring 1993-1998		
	Totalt	Män	Kvinnor	Totalt	Män	Kvinnor
Ånge	4 730	2 469	2 261	-112	-50	-62
Härnösand	10 610	5 201	5 409	-1 170	-432	-738
Sundsvall	51 084	26 815	24 269	254	955	-701
Kramfors	9 019	4 812	4 207	29	223	-194
Sollefteå	8 970	4 491	4 479	-796	-405	-391
Örnsköldsvik	24 217	13 074	11 143	-57	372	-429
Strömsund	5 284	2 751	2 533	-269	-37	-232
Åre	4 078	2 125	1 953	213	243	-30
Härjedalen	5 037	2 673	2 364	223	274	-51
Östersund	41 334	21 280	20 054	-400	562	-962
Storuman	2 725	1 418	1 307	-60	-20	-40
Sorsele	1 283	670	613	81	91	-10
Dorotea	1 234	637	597	86	109	-23
Vilhelmina	3 000	1 464	1 536	-4	-33	29
Åsele	1 312	657	655	-97	-17	-80
Umeå	61 131	31 540	29 591	3 352	3 068	284
Lycksele	7 511	3 939	3 572	-72	253	-325
Skellefteå	33 223	17 403	15 820	-354	464	-818
Arvidsjaur	2 688	1 377	1 311	-220	-60	-160
Arjeplog	1 564	828	736	36	25	11
Jokkmokk	2 489	1 279	1 210	-130	-2	-128
Överkalix	1 578	828	750	-78	-9	-69
Kalix	7 100	3 546	3 554	-145	-14	-131
Övertorneå	1 857	964	893	-54	10	-64
Pajala	2 354	1 181	1 173	-214	-88	-126
Gällivare	8 622	4 546	4 076	-894	-168	-726
Älvsbyn	3 249	1 614	1 635	49	95	-46
Luleå	62 600	33 145	29 455	-746	426	-1 172
Haparanda	3 043	1 439	1 604	-157	-95	-62
Kiruna	11 225	6 307	4 918	-378	-69	-309
Riket	3 918 678	2 059 463	1 859 215	185 205	160 405	24 800

Tabell 3. Arbetskraftsflöden i lokala arbetsmarknader efter kön och typ av flöde 1998

Labour force flows in local labour markets, by sex and type of flow 1998

Lokal arbetsmarknad	Nyrekrytering		Avgång		Företagsbyte		
	från eget LA	från an- nat LA	till eget LA	till annat LA	inom eget LA	från an- nat LA	till annat LA
Stockholm	90065	13676	59624	6482	114582	16852	12729
män	44152	7225	28406	3393	59243	9745	7287
kvinnor	45913	6451	31218	3089	55339	7107	5442
Nyköping-Oxelösund	1840	310	1306	285	1283	623	775
män	871	163	584	161	670	383	485
kvinnor	969	147	722	124	613	240	290
Katrineholm	1336	303	932	222	858	518	559
män	687	166	439	107	474	317	308
kvinnor	649	137	493	115	384	201	251
Eskilstuna	3455	597	2369	424	2832	1130	1189
män	1712	304	1132	236	1735	698	735
kvinnor	1743	293	1237	188	1097	432	454
Linköping	8610	1163	5503	808	7374	2188	2399
män	4344	659	2537	442	4219	1333	1480
kvinnor	4266	504	2966	366	3155	855	919
Norrköping	5651	835	4193	577	3913	1361	1727
män	2785	439	1925	326	2263	851	1086
kvinnor	2866	396	2268	251	1650	510	641
Gislaved	1906	871	1163	427	1789	827	940
män	922	564	550	227	1101	510	569
kvinnor	984	307	613	200	688	317	371
Jönköping	5424	1081	3338	572	4689	1816	1674
män	2601	596	1433	316	2639	1120	1015
kvinnor	2823	485	1905	256	2050	696	659
Nässjö-Eksjö	1420	458	978	291	831	580	644
män	682	259	451	142	502	370	388
kvinnor	738	199	527	149	329	210	256
Värnamo	929	414	580	236	991	629	582
män	421	234	272	102	570	378	333
kvinnor	508	180	308	134	421	251	249
Vetlanda	1223	209	724	153	746	360	463
män	621	142	350	86	514	241	295
kvinnor	602	67	374	67	232	119	168
Tranås	677	193	455	103	437	333	283
män	307	92	190	44	279	210	169
kvinnor	370	101	265	59	158	123	114
män	440	119	240	74	368	280	264
kvinnor	464	103	335	70	226	164	144
Älmhult	904	222	575	144	594	444	408
Markaryd	280	107	189	79	185	161	151
män	149	73	82	46	129	107	98
kvinnor	131	34	107	33	56	54	53
Växjö	4366	702	2757	532	4137	1316	1620
män	2131	372	1286	271	2494	875	975
kvinnor	2235	330	1471	261	1643	441	645
Ljungby	815	210	543	138	736	331	363
män	387	110	236	70	461	226	244
kvinnor	428	100	307	68	275	105	119
Hultsfred	456	113	302	91	202	181	229
män	247	59	137	57	129	118	154
kvinnor	209	54	165	34	73	63	75
Emmaboda	230	72	194	65	134	105	113
män	115	44	103	27	82	75	59
kvinnor	115	28	91	38	52	30	54
Kalmar	3762	566	2708	409	2627	931	1150
män	1885	283	1260	194	1529	582	679
kvinnor	1877	283	1448	215	1098	349	471
Oskarshamn	1536	273	1030	205	1062	455	533
män	787	165	489	107	644	299	363
kvinnor	749	108	541	98	418	156	170
Västervik	1175	162	924	111	552	304	379
män	621	78	403	46	342	181	199
kvinnor	554	84	521	65	210	123	180
Vimmerby	470	153	320	81	208	200	242
män	236	82	132	37	127	132	141
kvinnor	234	71	188	44	81	68	101

Lokal arbetsmarknad	Nyrekrytering		Avgång		Företagsbyte		
	från eget LA	från an- nat LA	till eget LA	till annat LA	inom eget LA	från an- nat LA	till annat LA
Gotland	2105	232	1568	165	1370	383	467
män	1085	110	741	73	786	168	244
kvinnor	1020	122	827	92	584	215	223
Olofström	1292	299	983	204	2980	531	524
män	612	177	452	109	2269	348	320
kvinnor	680	122	531	95	711	183	204
Karlskrona	3207	659	1994	264	2429	849	837
män	1600	335	957	134	1695	473	544
kvinnor	1607	324	1037	130	734	376	293
Perstorp	178	142	132	94	85	188	198
män	91	80	57	57	48	125	120
kvinnor	87	62	75	37	37	63	78
Malmö	24308	2970	16331	1797	25932	5516	5136
män	12159	1614	7594	911	11974	3320	3103
kvinnor	12149	1356	8737	886	13958	2196	2033
Helsingborg	9672	1590	7141	1015	10053	2862	3087
män	4777	891	3215	582	4454	1804	1956
kvinnor	4895	699	3926	433	5599	1058	1131
Kristianstad	5231	894	3736	658	3945	1538	1846
män	2562	484	1741	375	2139	907	1189
kvinnor	2669	410	1995	283	1806	631	657
Simrishamn-Tomelilla	886	259	700	187	587	368	413
män	456	125	285	96	273	222	222
kvinnor	430	134	415	91	314	146	191
Halmstad	3506	615	2468	404	2427	1119	1183
män	1746	330	1092	204	1443	671	723
kvinnor	1760	285	1376	200	984	448	460
Falkenberg	1096	257	866	179	777	408	527
män	491	126	371	93	455	248	296
kvinnor	605	131	495	86	322	160	231
Varberg	1481	301	1158	220	958	600	641
män	744	158	548	100	535	349	392
kvinnor	737	143	610	120	423	251	249
Bengtsfors	519	136	371	98	328	147	193
män	266	65	176	53	194	89	122
kvinnor	253	71	195	45	134	58	71
Göteborg	33737	4877	21664	2742	31004	8712	6779
män	16344	2614	10113	1476	17101	5136	4026
kvinnor	17393	2263	11551	1266	13903	3576	2753
Lysekil	757	232	536	140	475	288	323
män	380	114	233	70	280	179	210
kvinnor	377	118	303	70	195	109	113
Strömstad	880	267	581	140	693	255	284
män	398	118	290	75	386	132	171
kvinnor	482	149	291	65	307	123	113
Trollhättan	6679	1364	4040	719	5355	2330	2208
män	3243	806	1774	371	3112	1399	1319
kvinnor	3436	558	2266	348	2243	931	889
Borås	5714	979	3917	674	4396	1782	1967
män	2820	501	1754	305	2370	1011	1108
kvinnor	2894	478	2163	369	2026	771	859
Lidköping-Götene	2126	446	1627	350	1295	778	914
män	1034	277	702	205	801	500	559
kvinnor	1092	169	925	145	494	278	355
Skövde	6188	917	4424	613	5307	1457	1779
män	2997	476	2014	290	3045	875	1090
kvinnor	3191	441	2410	323	2262	582	689
Torsby	868	176	757	120	630	191	295
män	426	90	402	60	409	115	164
kvinnor	442	86	355	60	221	76	131
Munkfors	115	46	92	52	46	64	51
män	54	27	43	29	30	36	21
kvinnor	61	19	49	23	16	28	30
Årjäng	344	63	300	53	224	92	117
män	169	31	152	34	116	49	90
kvinnor	175	32	148	19	108	43	27
Karlstad	4305	809	3380	649	3459	1368	1601
män	2046	463	1539	428	2062	863	956
kvinnor	2259	346	1841	221	1397	505	645
Kristinehamn	690	177	520	151	336	261	449
män	332	110	250	97	224	168	292
kvinnor	358	67	270	54	112	93	157

Lokal arbetsmarknad	Nyrekrytering		Avgång		Företagsbyte		
	från eget LA	från an- nat LA	till eget LA	till annat LA	inom eget LA	från an- nat LA	till annat LA
Filipstad	337	67	275	60	155	112	177
män	160	36	123	36	97	65	117
kvinnor	177	31	152	24	58	47	60
Hagfors	376	58	323	62	208	119	133
män	183	28	150	25	131	68	74
kvinnor	193	30	173	37	77	51	59
Ärvika	1106	144	959	132	772	292	289
män	561	78	451	72	505	214	177
kvinnor	545	66	508	60	267	78	112
Säffle	832	134	726	118	523	268	345
män	413	81	308	62	333	172	203
kvinnor	419	53	418	56	190	96	142
Laxå	184	100	136	38	83	109	102
män	79	63	55	27	58	66	69
kvinnor	105	37	81	11	25	43	33
Hällefors	239	54	167	31	84	90	74
män	118	35	73	16	57	52	49
kvinnor	121	19	94	15	27	38	25
Örebro	7778	1026	4938	734	5880	1938	1947
män	3684	604	2335	412	3374	1229	1189
kvinnor	4094	422	2603	322	2506	709	758
Karlskoga	1616	382	1053	189	945	564	583
män	819	208	460	92	579	358	365
kvinnor	797	174	593	97	366	206	218
Västerås	5902	1243	3987	706	5270	1935	2013
män	2883	658	1730	355	2972	1171	1295
kvinnor	3019	585	2257	351	2298	764	718
Fagersta	682	144	495	132	442	272	323
män	337	80	233	58	248	155	205
kvinnor	345	64	262	74	194	117	118
Köping	1396	257	1019	182	817	440	643
män	705	150	456	110	531	280	437
kvinnor	691	107	563	72	286	160	206
Vansbro	222	62	217	23	159	102	110
män	127	25	103	15	84	67	71
kvinnor	95	37	114	8	75	35	39
Malung	390	215	339	166	371	297	340
män	197	125	166	94	201	149	187
kvinnor	193	90	173	72	170	148	153
Älvdalen	278	64	232	39	130	95	118
män	139	30	102	22	66	52	58
kvinnor	139	34	130	17	64	43	60
Mora	1058	184	777	149	523	271	299
män	525	109	347	83	312	165	169
kvinnor	533	75	430	66	211	106	130
Falun-Borlänge	5220	851	3612	585	3349	1328	1498
män	2603	456	1597	297	1880	812	931
kvinnor	2617	395	2015	288	1469	516	567
Avesta	1120	226	812	204	717	416	452
män	551	139	348	119	403	288	272
kvinnor	569	87	464	85	314	128	180
Ludvika	1431	289	1060	175	741	356	497
män	750	180	478	112	438	227	312
kvinnor	681	109	582	63	303	129	185
Hofors	282	82	193	54	153	119	136
män	124	57	77	30	72	76	81
kvinnor	158	25	116	24	81	43	55
Ljusdal	762	81	526	74	349	190	175
män	414	41	248	40	208	119	101
kvinnor	348	40	278	34	141	71	74
Gävle	4919	771	3459	571	3539	1108	1397
män	2401	418	1554	332	2105	676	877
kvinnor	2518	353	1905	239	1434	432	520
Söderhamn	973	200	667	172	649	300	333
män	502	99	323	99	396	165	192
kvinnor	471	101	344	73	253	135	141
Bollnäs	1385	149	988	116	828	364	362
män	744	81	476	62	502	212	210
kvinnor	641	68	512	54	326	152	152
Hudiksvall	1907	214	1282	195	831	370	384
män	935	100	599	114	455	228	238
kvinnor	972	114	683	81	376	142	146

Lokal arbetsmarknad	Nyrekrytering		Avgång		Företagsbyte		
	från eget LA	från an- nat LA	till eget LA	till annat LA	inom eget LA	från an- nat LA	till annat LA
Ånge	329	83	280	75	286	123	165
män	166	45	149	51	151	67	89
kvinnor	163	38	131	24	135	56	76
Härnösand	817	194	665	163	415	311	451
män	415	101	316	108	217	182	244
kvinnor	402	93	349	55	198	129	207
Sundsvall	4032	604	2759	456	3451	1123	1185
män	1907	362	1300	261	2067	725	753
kvinnor	2125	242	1459	195	1384	398	432
Kramfors	682	168	529	125	476	267	241
män	327	96	271	67	298	172	147
kvinnor	355	72	258	58	178	95	94
Sollefteå	721	164	594	138	413	201	348
män	383	80	267	74	248	111	237
kvinnor	338	84	327	64	165	90	111
Örnsköldsvik	1845	188	1420	167	1093	360	471
män	860	108	710	87	643	215	305
kvinnor	985	80	710	80	450	145	166
Strömsund	537	70	429	70	288	102	174
män	319	39	225	39	178	59	98
kvinnor	218	31	204	31	110	43	76
Åre	360	166	271	132	394	276	310
män	191	91	120	66	193	144	161
kvinnor	169	75	151	66	201	132	149
Härjedalen	441	200	384	61	327	177	179
män	244	135	202	29	196	102	97
kvinnor	197	65	182	32	131	75	82
Östersund	3748	550	2762	383	3210	880	982
män	1918	293	1331	185	1666	507	553
kvinnor	1830	257	1431	198	1544	373	429
Storuman	288	58	206	38	189	75	97
män	145	40	111	21	89	52	63
kvinnor	143	18	95	17	100	23	34
Sorsele	135	41	74	22	81	31	67
män	76	27	34	13	38	22	46
kvinnor	59	14	40	9	43	9	21
Dorotea	144	25	86	13	69	58	37
män	81	16	41	9	36	38	18
kvinnor	63	9	45	4	33	20	19
Vilhelmina	358	57	199	40	168	94	126
män	190	29	98	18	74	57	74
kvinnor	168	28	101	22	94	37	52
Åsele	118	18	104	13	83	27	52
män	52	9	53	9	42	14	27
kvinnor	66	9	51	4	41	13	25
Umeå	5561	781	3465	485	4240	1430	1402
män	2659	404	1514	257	2435	872	782
kvinnor	2902	377	1951	228	1805	558	620
Lycksele	655	187	430	125	483	225	267
män	315	113	202	59	325	140	161
kvinnor	340	74	228	66	158	85	106
Skellefteå	2913	393	2062	215	2148	544	624
män	1447	214	918	104	1364	357	382
kvinnor	1466	179	1144	111	784	187	242
Arvidsjaur	227	43	201	50	142	61	147
män	112	24	106	26	95	44	105
kvinnor	115	19	95	24	47	17	42
Arjeplog	140	48	103	21	108	67	72
män	74	25	55	11	59	42	46
kvinnor	66	23	48	10	49	25	26
Jokkmokk	241	42	180	53	158	52	73
män	128	22	80	26	91	32	46
kvinnor	113	20	100	27	67	20	27
Överkalix	187	19	126	16	79	59	31
män	103	12	73	10	48	39	15
kvinnor	84	7	53	6	31	20	16
Kalix	677	126	430	67	293	155	216
män	336	69	224	35	177	105	136
kvinnor	341	57	206	32	116	50	80
Övertorneå	218	34	147	21	114	38	51
män	122	23	81	12	76	22	27
kvinnor	96	11	66	9	38	16	24

Lokal arbetsmarknad	Nyrekrytering		Avgång		Företagsbyte		
	från eget LA	från an- nat LA	till eget LA	till annat LA	inom eget LA	från an- nat LA	till annat LA
Pajala	323	28	194	38	89	47	64
män	182	14	91	18	48	28	40
kvinnor	141	14	103	20	41	19	24
Gällivare	800	105	576	110	509	140	257
män	404	58	288	48	352	96	147
kvinnor	396	47	288	62	157	44	110
Älvsbyn	357	55	224	50	116	104	124
män	189	32	102	28	71	62	76
kvinnor	168	23	122	22	45	42	48
Luleå	5573	798	3889	590	4102	1159	1428
män	2682	482	1883	343	2525	693	958
kvinnor	2891	316	2006	247	1577	466	470
Haparanda	365	44	225	26	110	85	77
män	174	26	122	14	67	53	43
kvinnor	191	18	103	12	43	32	34
Kiruna	1057	187	693	168	566	231	270
män	527	110	327	101	362	155	173
kvinnor	530	77	366	67	204	76	97

Tabell 4. Antal egna företagare efter näringsgren, födelse och kön 1998

Number of self-employed, by industry, region of birth and sex 1998

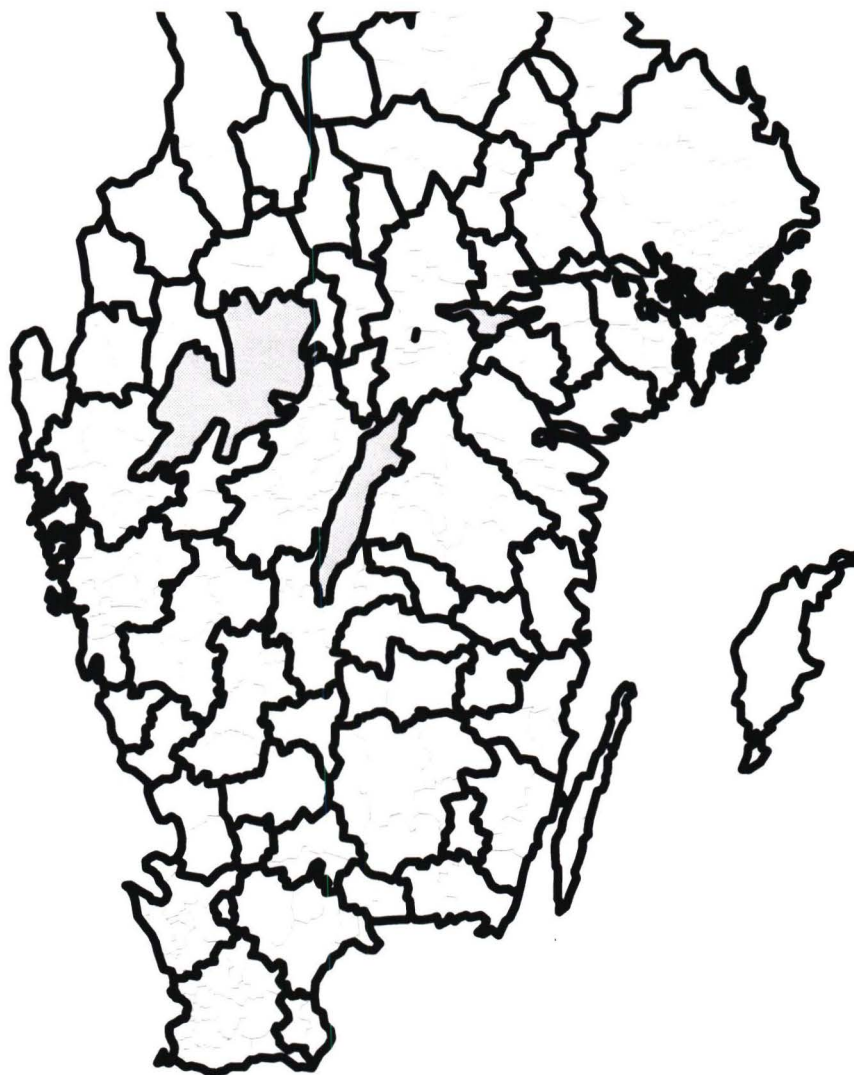
Näringsgren	Antal egna företagare			Andel av total arbetande		
	Sverige	Övriga Norden	Utom Norden	Sverige	Övriga Norden	Utom Norden
Jordbruk, skogsbruk och fiske	44901	478	299	56,5	35,8	26,4
män	35560	303	164	57,3	31,2	24,0
kvinnor	9341	175	135	53,6	47,8	29,9
Tillverkning och utvinning	25176	1009	1261	3,7	2,7	2,5
män	19058	701	942	3,7	2,8	2,6
kvinnor	6118	308	319	3,5	2,6	2,1
Energi, vatten, avfall	329	12	5	0,9	1,2	0,6
män	279	7	4	1,0	0,9	0,7
kvinnor	50	5	1	0,7	2,2	0,4
Byggverksamhet	31735	1151	574	15,5	17,1	15,9
män	28905	1038	513	15,3	17,0	16,6
kvinnor	2830	113	61	17,5	18,4	11,7
Handel och kommunikationer	65526	2111	6491	9,6	9,8	17,8
män	48349	1451	5105	11,6	12,0	21,0
kvinnor	17177	660	1386	6,5	7,0	11,5
Finansiell verksamhet och företagstjänster	38682	1422	2675	9,1	9,3	9,8
män	27340	844	1836	11,1	12,5	12,3
kvinnor	11342	578	839	6,4	6,7	6,8
Utbildning och forskning	1903	55	121	0,7	0,6	0,6
män	1212	35	71	1,2	1,4	0,8
kvinnor	691	20	50	0,4	0,3	0,5
Vård och omsorg	6094	353	614	0,9	1,2	1,6
män	2352	127	279	2,9	4,0	2,9
kvinnor	3742	226	335	0,7	0,8	1,2
Personliga och kulturella tjänster	20492	914	6166	9,2	11,1	22,0
män	6913	269	4431	7,2	9,1	26,3
kvinnor	13579	645	1735	10,6	12,2	15,6
Offentlig verksamhet mm	66	3	4	0,0	0,1	0,1
män	51	2	0	0,0	0,1	0,0
kvinnor	15	1	4	0,0	0,0	0,1
Ej specificerad verksamhet	39952	1678	5758	48,3	40,5	50,0
män	25813	995	4131	58,9	54,0	63,7
kvinnor	14139	683	1627	36,3	29,7	32,4
Totalt	274856	9186	23968	7,7	6,6	10,7
män	195832	5772	17476	10,4	9,1	14,1
kvinnor	79024	3414	6492	4,7	4,5	6,5

Tabell 5. Näringsgrenar enligt SNI92 ingående i IT-branschen

Huvudgrupp	Näringsgrenskod enligt SNI92	Benämning
Handel med IT-varor	22330	Företag för reproduktion av data och datorprogram
	51142	Agenturhandel med kontorsutrustning o datorer
	51432	Partihandel med radio- och TV-apparater
	51640	Partihandel med kontorsmaskiner
	51653	Partihandel m teleprodukter
	52452	Radio- och TV-affärer
	52493	Datorbutiker
	52494	Telebutiker
	71330	Uthyrn. av kontorsmaskiner o kontorsutr inkl datorer
Telekommunikation	64201	Nätdriftsstationer
	64202	Radiostationer
	64203	Kabel-TV-företag
Datakonsulter och dataservice	72100	Maskinvarukonsulter
	72201	Datakonsulter
	72202	Programvaruproducenter
	72300	Dataservicebyråer
	72400	Databasvärdar o databasförmedl.
	72500	Servicefirmor för datorer och kontorsmaskiner
	72600	Övriga dataföretag

Kartor

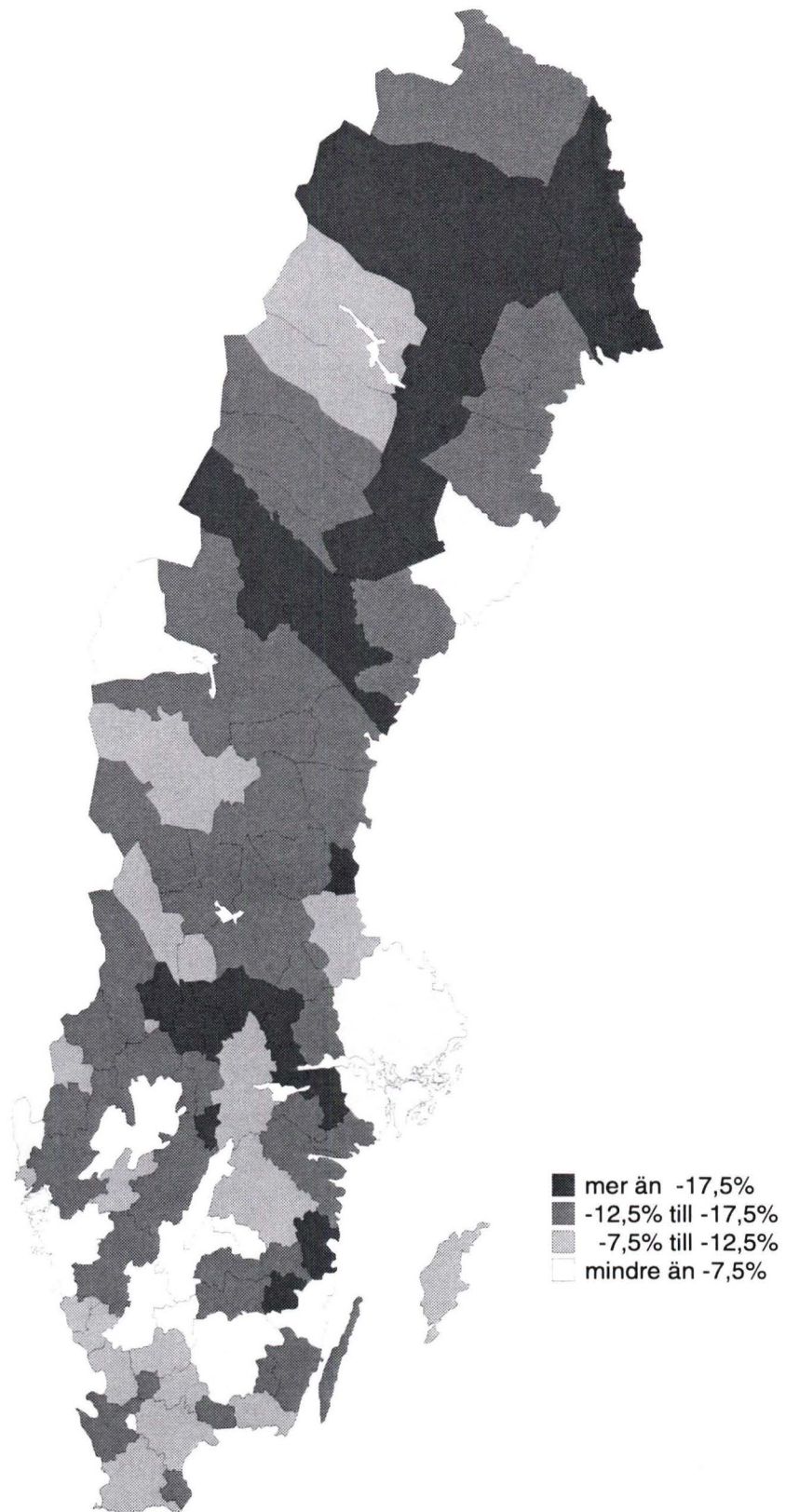
Karta 1. Indelning av Sverige i lokala arbetsmarknader (LA) 1998
Division of Sweden in local labour markets 1998

Karta 2. Förändring av antalet förvärvsarbetande mellan 1990 och 1998 i lokala arbetsmarknader (procent)

Change in per cent in number of employed between 1990 and 1998 in local labour markets

Fakta om statistiken

SCB:s registerbaserade arbetsmarknadsstatistik (RAMS) syftar till att ge årlig information om sysselsättning, pendling, näringsstruktur, personalstruktur i företag och på arbetsställen samt belysa händelser och flöden på arbetsmarknaden. Statistiken har under olika namn publicerats i Statistiska meddelanden sedan 1986.

Detta omfattar statistiken

RAMS är en årlig, totalräknad statistik som baseras bl.a. på arbetsgivarnas kontrolluppgifter och självdeklarationer från egna företagare. Den totala populationen för RAMS utgörs av alla personer som var folkbokförda i Sverige vid årets slut. Antal sysselsatta och förvärvsintensiteter i olika grupper av befolkningen redovisas med november månad som referensperiod. I Statistiska meddelanden redovisas indelningar efter ålder, kön, region, näringsgren m.m. I regionindelnade redovisningar klassificeras befolkningen såväl efter bostadens belägenhet (nattbefolkning) som efter arbetsplatsens belägenhet (dagbefolkning).

Definitioner och förklaringar

Förvärvsarbete. Som förvärvsarbete räknas alla som bedöms ha utfört i genomsnitt en timmes arbete per vecka under november månad. Även de som varit tillfälligt frånvarande under mätperioden, t.ex. på grund av sjukdom, ingår i bedömningen. Vid avgränsningen av förvärvsarbete är man hänvisad till de uppgifter som finns tillgängliga i de administrativa register som ligger till grund för RAMS. I första hand utnyttjas informationen om löns storlek och anställningstidens längd från kontrolluppgifterna.

Om det inte säkert framgår av någon kontrolluppgift att personen haft anställning under november används årslönsens storlek som kriterium. Är årslönen större än ett basbelopp räknas personen som förvärvsarbete. Vissa transfereeringar, som t.ex. sjuk- och föräldrapenning likställs i detta fall med lön.

Om personen haft en inkomst av aktiv näringsverksamhet på minst 100 kronor räknas personen som förvärvsarbete i eget företag. Inkomst av aktiv näringsverksamhet på deklarationsblanketten innebär att den skattskyldige varit verksam i förvärvskällan i "ej blott ringa omfattning".

Arbetsställe. På kontrolluppgifterna från arbetsgivare anges organisationsnummer och, om arbetsgivaren har flera arbetsställen, arbetsställesnummer för det arbetsställe där personen i fråga har arbetat. Om en person har flera kontrolluppgifter, bestäms ett huvudsakligt arbetsställe: det arbetsställe som givit högst novemberlönesumma. Personer med enbart företagarinkomst förs på eget företag/arbetsställe. För personer med inkomst både från eget företag och från annan arbetsgivare används principen om högst novemberlönesumma.

Näringsgren och sektor. Uppgift om arbetsställets näringsgren enligt standard för svensk näringsgrenindelning (SNI 92) hämtas från Företagsdatabasen (FDB). Från FDB hämtas också uppgift om företagets institutionella sektortillhörighet.

Så görs statistiken

RAMS utgår från flera delregister, varav sysselsättningsregistret (SREG) är det centrala för redovisningen av sysselsättning. Övriga register som används vid framställningen av RAMS är kontrolluppgiftsregistret med kontrolluppgifter från arbetsgivare (KUARB), kontrolluppgiftsregistret med kontrolluppgifter över sociala utbetalningar (KUSOC), registret över totalbefolkningen (RTB), företagsdatabasen (FDB), inkomst- och förmögenhetsregistret (IoF), sjömansskatteregistret, utbildningsregistret samt studeranderegistret.

Statistikens tillförlitlighet

RAMS bygger på register med generellt sett god kvalitet, men vissa osäkerhetsfaktorer finns. Det största kvalitetsproblemet ligger i svårigheten att placera de förvärvsarbetande på rätt arbetsställe inom företagen. Arbetsgivare med mer än ett arbetsställe ska fr.o.m. 1985 ange ett arbetsställenummer på kontrolluppgiften. Om denna uppgift är ofullständig eller felaktig leder det till problem vid redovisning av dagbefolkning, pendling m.m.

Ett annat problem är att branschredovisningen störs av att ett antal personer inte har kunnat placeras på rätt näringsgren, utan har tilldelats näringsgren "okänd". För 1998 uppgick antalet personer med okänd näringsgren till drygt 98 000, motsvarande ca 2,5 procent av samtliga förvärvsarbetande.

Bra att veta

Fr.o.m. 1993 års statistik tillämpas en ny modell för avgränsning av förvärvsarbetande, en ny EU-anpassad näringsgrensindelning kallad SNI 92 och en ny mer detaljerad sektorsindelning. Den nya avgränsningsmodellen medförde ett tidsse-riebrott i antalet förvärvsarbetande i landet. Dessutom har flera nya variabler tillkommit.

De olika årgångarna av RAMS 1985–1993 är i princip jämförbara. För 1993 avses då den gamla avgränsningen av förvärvsarbetande. En komplikation är dock den kvalitetshöjning som skett mellan årgångarna. Det är svårt att avgöra i vilken omfattning detta påverkar jämförbarheten. När det gäller den totala sysselsättningsnivån saknar kvalitetshöjningen troligtvis betydelse. Däremot är det uppenbart att redovisningen av näringsgrenar påverkas.

Annan statistik

Liksom RAMS ger **arbetskraftsundersökningarna (AKU)** en heltäckande bild av sysselsättningen. AKU är emellertid en urvalsundersökning i vilken ca 16000 personer deltar varje månad, medan RAMS är en totalundersökning som bygger på administrativa uppgifter huvudsakligen från skatteförvaltningen. Undersökningarna har olika karaktär och kompletterar varandra. AKU mäter sysselsättningen varje månad och rapporteringen är snabb. Resultaten kan dock inte redovisas för mindre redovisningsgrupper, som t.ex. kommuner. RAMS mäter sysselsättningen en gång per år, och det tar ca 15 månader innan resultaten publiceras. Redovisning kan ske för mycket små områden som kommuner och delar av kommuner. RAMS redovisar inte bara den regionalt indelade sysselsättningen utan även personalsammansättningen i företagen och på arbetsställen. Det är även möjligt att göra longitudinella studier för valfria grupper av individer och företag. För mätningarna i november 1998 ligger den totala sysselsättningsnivån i AKU 4,3 procent högre än RAMS.

Bland andra statistikkällor med sysselsättningsuppgifter kan nämnas företagsbaserade undersökningar inom både den privata och den offentliga sektorn. Några jämförelser med dessa undersökningar har inte gjorts, eftersom de inte är heltäckande och använder andra definitioner än RAMS. I regionala sammanhang har ibland uppgifter om antal anställda enligt företagsdatabasen (FDB) använts. Dessa uppgifter är emellertid avsedda att ge ett mått på företagets storlek och är inte i första hand avsedda för att summeras till sysselsättningsstatistik. Om man summerar anställda enligt FDB får man stora underskattningar av antal förvärvsarbetande personer.

Mer information om statistiken och dess kvalitet ges i en särskild Beskrivning av statistiken på SCB:s webbplats, www.scb.se.

Summary

Labour Statistics based on administrative sources allow data to be presented with great detail. Flows in the labour market can also be reported. The statistics are produced annually and are presented approximately 15 months after the measured period (November each year).

The number of employed increased by 117 000 people during 1998, which was the largest increase of the nineties so far. Despite the boom, another 450 000 would be required to reach the level of 1989, when the number of employed peaked.

More than 28 per cent of the employed commute to work. The number of commuters has been rising steadily during the nineties. Commuting is most common in Stockholm and in the southwestern parts of Sweden.

Over one million people either started or quitted working or changed jobs in 1998. The number of people who change jobs has been approximately the same every year of the nineties. Changing jobs is most common among the highly educated.

The number of employed born outside the Nordic countries have increased by 22 000 people, or 11 per cent. The largest relative increases were found in the smaller and middle-sized regions.

After the recession, it is only in the largest urban regions and in the southernmost parts of Sweden that the level of employment has started to recover. In central Sweden outside Stockholm and in the north, the number of employed is still low.

Employment in the IT-sector is concentrated to the largest urban regions. Nearly 50 per cent of all employed work in the Stockholm region. Another 20 per cent work in Göteborg or Malmö.